

it's so easy

UDÁLOSTI NA VUT V BRNĚ

AKADEMICKÉ SHROMÁŽDĚNÍ VUT

11 / 2009 / 19. ROČNÍK

CEITEC – STANE SE BRNO CENTREM VĚDY?

NÁVŠTĚVA INŽENÝRKY Z GOOGLE

03

NÁŠ ROZHOVOR: ING. PAVEL MIKULA

04

AKADEMICKÉ SHROMÁŽDĚNÍ – VZPOMÍNKY I VIZE

06

DEVADESÁT LET VZDĚLÁVÁNÍ ARCHITEKTŮ V BRNĚ

08

ZAKONČENÍ OSLAV 110. VÝROČÍ FAKULTY STAVEBNÍ

10

PROJEKT CEITEC ZAČAL BOJOVAT O PENÍZE – STANE SE BRNO CENTREM VĚDY?

12

INŽENÝRKA Z GOOGLE: JE TŘEBA BOŘIT MÝTY

14

POHLED ZPĚT NA TŘICET ROČNÍKŮ KONFERENCE NZEE

15

CO UKÁZAL VÝZKUM UCHAZEČŮ?

16

LETNÍ UNIVERZITA V DUKOVANECH PROVĚŘILA I PSYCHIKU

17

POŽÁR V LABORATOŘI ZNIČIL VÝVOJOVÝ AUTOMOBIL

18

LISTOPAD 1989 A DNEŠEK – HOLD STUDENTŮM

20

KNIHOVNÍCI DEBATOVALI NA SEMINÁŘÍCH

21

CESA BUDE CENTREM SPORTOVNÍHO VÝZKUMU

22

CESTOVATELSKÉ NÁVRATY

23

VYHLÁŠENÍ NEJLEPŠÍCH AKADEMICKÝCH SPORTOVců MĚSTA BRNA

24

S NOVOU SKUPINOU BEST PORADÍ BRNO PRAZE

25

VÁNOČNÍ HLEDÁNÍ SPOLEČNÉHO JMENOVATELE

26

VZPOMÍNKA NA PROFESORA ANTONÍNA SMRČKA POHLEDEM JEHO KOLEGŮ A STUDENTŮ

27

INFORMACE

31

NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE**Události na VUT v Brně**

Měsíčník VUT v Brně, vydává Vysoké učení technické v Brně, IČO 00216305, nakladatelství VUTIUM.

Číslo 11/2009, vychází 9. 12. 2009.

Šéfredaktorka: PhDr. Jitka Vanýsková, tel.: 541 145 503, e-mail: vanyskova@ro.vutbr.cz;

Redakční rada: prof. Ing. Jaroslav Fiala, CSc. (prorektor), prof. Ing. arch. Alois Nový, CSc. (prorektor),

doc. RNDr. Miloslav Švec, CSc. (prorektor), doc. Ing. Eva Münsterová, CSc. (FSI VUT),

PhDr. Karel Blažek (ředitel nakladatelství VUTIUM), Bc. Tomáš Krejčich (SKAS), PhDr. Jitka Vanýsková (šéfredaktorka).

Grafický návrh: Kristýna Greplová (FaVU VUT v Brně). Sazba: Studio Arx, s. r. o.

Foto na obálce: J. Hallová, Národní divadlo Brno.

Adresa redakce: VUT v Brně, Antonínská 1, 601 90 Brno,

fax 541 145 348, <http://www.vutbr.cz>. Tisk: Helbich, a. s., Brno.

NÁŠ ROZHOVOR: ING. PAVEL MIKULA

Veletrh vzdělávání Gaudeamus patří v současnosti už neodmyslitelně do kalendáře akademického roku. Od počátku v čele jeho organizátorů stojí inženýr Pavel Mikula, absolvent Vysokého učení technického, který za dlouhodobou spolupráci se svojí „alma mater“ v rámci veletrhu Gaudeamus přebíral letos z rukou rektora VUT stříbrnou medaili. A přestože by nyní již klidně mohl usínat na vavřínech úspěchu, přichází stále s plány, jak veletrh ještě zdokonalit a vylepšit.

Jak a proč se vůbec veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus zrodil?

V průběhu mé praxe programátora jsem se seznámil se svým současným přítelem a kolegou panem prof. Janem Maxmiliánem Honzíkem, CSc., z nyníější Fakulty informačních technologií. A když profesor Honzík přišel s nápadem uspořádat veletrh vzdělávání, hledal jsem způsob, jak to realizovat. Zatímco on byl otcem myšlenky, já jsem převzal roli matky, dal jsem veletrhu jméno Gaudeamus, staral se o jeho realizaci a rozvoj. V té době, na začátku devadesátých let, jsem veletrh považoval za činnost, která přinese rozptýlení do všedních dnů naší malé softwarové společnosti MP-Soft a podpoří image firmy. Bez nadsázky mohu říct, že jsme ho tehdy začali dělat hlavně pro radost. Vyšší cíle na počátku vypadaly naprosto nereálné.

Jak se v průběhu let veletrh proměnil?

Veletrh má desetkrát větší rozsah, než měl na začátku, je profesionální akcí s mezinárodním rozměrem a již nemohu říct, že je pro naši firmu pouze „rozptýlením“. Na jeho rozvoji, přípravě a organizaci pracuje celoročně samostatný tým. A panu prof. Honzíkovi bych chtěl poděkovat za vzorné otcovství i za dlouhá léta jeho působení jako akademického poradce veletrhu a předsednictví přípravného výboru.

Vítězem letošního ročníku v soutěži o nejlepší expozici se stalo právě VUT v Brně. Proč myslíte, že komise rozhodla právě takto, čím se jeho prezentace lišila od ostatních?

Soutěž byla v letošním roce poprvé a neměli jsme žádné zkušenosti. Expozice VUT byla prostě nejlepší po všech stránkách, architektonicky, graficky, kvalitně obsazená zkušeným personálem, měla „čistý“ styl, nebyla podbízává. Hodnotitelé mě mile překvapili, i když to byli obyčejní studenti, dokázali za nejlepší vybrat to, co opravdu nejlepší bylo. Stačí se podívat na fotografie, které máme na webu, a každý to musí uznat. Myslím si, že si to VUT zaslouží, a moc mu to přeji, protože udělali na úrovni své prezentace obrovský kus práce a její kvalitu za poslední tři roky zvýšili řádově.

Bude se Gaudeamus ještě do budoucna nějak proměňovat a rozrůstat?

Gaudeamus se proměňuje každý rok. Každý ročník uděláme pro vystavovatele i diváky něco nového, snažíme se služby posouvat neustále výš. Jak se nám to daří, musí posoudit vystavovatelé i diváci. V dalších ročnících se budeme snažit zdokonalit a dále rozvinout doprovodný program s názvem „Věda pro život“. Divákům tento doprovodný program umožňuje nahlédnout do života škol, vidí, co se ve škole mohou naučit nebo s čím se mohou setkat, případně na jakých projektech se mohou podílet. Pro rozhodování o budoucím studiu je to velmi důležité.

Změnily se nějak podmínky pro uplatnění absolventů technických oborů?

Myslím si, že kvalitních techniků bylo a je neustále málo, poptávka po nich podle mne převyšuje nabídku. Dlouhodobě však na veletrhu sleduji zájem studentů o různé obory a mohu říct, že zkvalitnění prezentace technických škol na

veletrhu Gaudeamus přináší v posledních letech ovoce a zájem o technické obory roste, konkrétně za poslední dva roky více než o 4 procenta. Na druhé straně klesá zájem o jazykovědné, právnické a učitelské obory.

Jaký „typ“ absolventa má největší šanci uspět na trhu práce?

Sledovat trh práce je nad rámec našich možností. V letošním roce jsme chtěli udělat významný krok tímto směrem a spojit veletrh Gaudeamus s veletrhem pracovních příležitostí JobFair. Za současného vývoje ekonomiky se tento záměr ale nepodařilo realizovat. Dokázali bychom zaplavit výstaviště nezaměstnanými, ale ti by v této době nenašli odpovídající nabídku pracovních příležitostí. Letošní neúspěch nás rozhodně neodradil od realizace této myšlenky, jen budeme muset počkat na lepší hospodářskou situaci. Osobně si myslím, že trh práce bude pro studenty novým významným faktorem při hledání studia.

Vy sám jste absolventem VUT v Brně. Jak se s odstupem času díváte na to, co Vám škola pro praxi dala?

Z mého pohledu programátora za nejvýznamnější považuji to, že mě škola velmi dobře naučila analyticky myslet, řešit technické problémy, vybavila mne kvalitním a dostatečně širokým teoretickým základem. Bez tohoto základu bych dnes již nemohl ve své profesi obstát. V době mých studií jsme programy vozili k počítači na dvoukoláku plném děrných štítků. Srovnáte-li si to s dnešní úrovní IT technologií, pak mně jistě dáte za pravdu, že pro mě měl význam především obecný teoretický základ.

(hej)

AKADEMICKÉ SHROMÁŽDĚNÍ – VZPOMÍNKY I VIZE

Jitka Vanýsková

U příležitosti oslav 17. listopadu a 110. výročí založení první české vysoké školy na Moravě se uskutečnilo 19. listopadu 2009 slavnostní 10. Akademické shromáždění Vysokého učení technického v Brně. Program letošního setkání akademické obce v novobarokní aule Centra VUT byl obohacen o výstavu fotografií prof. Ing. Přemysla Janíčka, DrSc., připomínajících listopadové události v roce 1989, kterou připravili studenti 4. ročníku Fakulty architektury. Výstava byla instalována ve dvoraně Centra VUT.

V úvodním projevu na Akademickém shromáždění předseda AS VUT doc. Dr. Ing. Petr Hanáček připomněl význam Mezinárodního dne studentstva a události 17. listopadu z roku 1939 a 1989. Stručně pak zmínil úspěchy, kterých VUT dosáhlo za posledních 20 let, a významné momenty vývoje VUT v tomto roce.

Následoval projev rektora VUT v Brně prof. Ing. Karla Raise, CSc., MBA, v němž se věnoval některým myšlenkám z již dříve předložených vizí dynamického rozvoje VUT. V úvodu konstatoval, že existujeme v prostředí, které je silně a dlouhodobě poznamenáno deficitním přístupem společnosti nejenom ke vzdělanosti, ale i k výzkumu, a podotkl, že poměrně značné podfinancování vzdělávacích procesů VUT řeší vlastními silami. „Dlouhodobé řešení podfinancování VUT však nelze vidět ve zvyšování naší pedagogické zátěže. Deficit financí je na mnoha fakultách řešen zvýšenou orientací na získání vědeckovýzkumných projektů z vnějších – tuzemských nebo mezinárodních – vědeckých grantových agentur. Získané vědecké projekty a spolupráce s privátním sektorem

dnes u technicky orientovaných fakult představují pokrytí 30 až 50 procent fakultního rozpočtu pro oblast vědy a výzkumu. Strategické řešení financování celého resortu MŠMT lze pak nalézt v diferencovaném financování univerzit, popř. fakult, které budou rozděleny na výzkumné a vzdělávací,“ uvedl rektor.

Zdůraznil, že VUT patří mezi nejúspěšnější české univerzity v oblasti získávání finančních prostředků z evropských strukturálních fondů. Upozornil však i na fakt, že tu jsou možná rizika pro VUT, z nichž některá se již s managementem příslušných fakult a jejich akademickými senáty vedení VUT snaží ošetřit a eliminovat, zejména v souvislosti s operačními programy VaVpl osy 2.

Rektor zmínil i některé další možné problémy. „Může jít o nedostatek kvalitních vědeckých, tvůrčích a manažersky zdatných pracovníků, zejména z řad mladých postdoktorandů. Je nutné si uvědomit, že budeme potřebovat řádově stovky mimořádně kvalitních mladých lidí, kteří doplní a rozšíří stávající vědecké univerzitní týmy, popř. celé nové týmy vytvoří. A tyto

nové týmy musí vzniknout v relativně krátké době, v některých případech – jako je získání špičkových managerů projektů – prakticky již dnes. Pokud na úrovni fakulty, popř. na úrovni VUT získáme projekty operačních programů, např. CEITEC, budeme muset preferovat přísun kvalitních vědců zejména do těchto oblastí,“ konstatoval rektor.

Poměrně značnou pozornost věnoval nutnosti rozvoje systému ochrany duševního vlastnictví univerzity. To je podle rektora dalším významným zdrojem financí, který není zatím na VUT dostatečně chráněn a využíván ze strany univerzity. „Tento přepych nechránění svého duševního vlastnictví si žádná univerzita na západ od naší republiky nedopřává. Naopak, každá vidí ve svém duševním vlastnictví výrazný zdroj finančních prostředků. To nyní zažíváme na vlastní kůži, neboť musíme platit dokonce i za převzaté zahraniční studijní programy. Pravděpodobně v souvislosti s finanční a hospodářskou krizí se tyto poplatky – nezávisle na tom, jestli je univerzita z Velké Británie, či z USA – výrazně zvyšují, v extrémních případech téměř znemožňují spolupráci. Ochrana duševního vlastnictví je tedy aktuální a citlivé téma, které musíme na VUT ve spolupráci s reprezentací akademické obce dále řešit. Nelze tolerovat situaci, kterou velmi trefně popsali kolegové z Akademického senátu: privatizovat zisky VUT a socializovat ztráty,“ dodal rektor a doplnil, že VUT má zájem na zakládání spin-off firem, ale za dodržení uvedených podmínek. Zvýšenou pozornost chce také věnovat v nejbližší budoucnosti rozvoji Útvaru transferu technologií.

Mezi výrazné úspěchy zahrnul rektor skutečnost, že se VUT vyrovnalo s razantní celostátní změnou hodnocení

SUMMARY

BUT's 10th Academic Gathering was held on 19th November 2009 to commemorate the events of 17th November and the founding of the first Moravian university 110 years before. In his opening address, chairman of the BUT Academic Senate doc. Dr. Ing. Petr Hanáček spoke about the significance of the International Students' Day and the events of 17th November 1939 and 1989. He also highlighted BUT's achievements over the last twenty years as well as this year's major developments at the university. A speech by BUT rector prof. Ing. Karel Rais, CSc., MBA, followed elaborating on some ideas included in the visions of BUT dynamical development submitted earlier.

výsledků VaV. Jako jeden z hlavních úkolů, které stojí před VUT, zmínil mimo jiné nutnost věnovat pozornost kvalitě činnosti univerzity.

V závěru poděkoval nejbližším spolupracovníkům a celé akademické obci VUT za objektivní přístup k řešení nejenom operativních, ale i strategických problémů VUT, všem významným, kteří se zasloužili o to, že Vysoké učení technické v Brně patří mezi elitní vysoké školy nejenom v rámci České republiky, ale i na mezinárodní úrovni, kde zaujímá solidní pozici respektované a kvalitní moderní evropské univerzity.

Tak jako každý rok i letos VUT v Brně v duchu univerzitních tradic ocenilo významné členy své akademické obce, kteří se svou prací v oblasti vzdělávání a vědy zasloužili o to, že VUT je přední a uznávanou univerzitou.

Za celoživotní práci a zásluhy o pedagogickou a tvůrčí činnost rektor udělil Zlatou medaili VUT v Brně:

prof. Ing. Tomáši Hruškovi, CSc. (FIT), který je významnou a uznávanou osobností nejen v kontextu fakulty a školy, ale i celé republiky a mezinárodně. Jeho působení na VUT v Brně jak v pozici vysokoškolského učitele a výzkumného pracovníka, tak v pozicích akademického funkcionáře zanechalo významnou pozitivní stopu a nemalou měrou přispělo k dobrému jménu školy.

doc. Ing. Ladislavu Štěpánkovi, CSc. (FAST), který působil v řadě akademických funkcí, včetně jeho nynější funkce předsedy Akademického senátu FAST, ve funkcích odborných, včetně jeho sedmiletého vedení největšího oboru na stavební fakultě, v pozici vysokoškolského pedagoga a na všech těchto úrovních vždy věnoval práci pro VUT své maximální

úsilí. (Oba oceněné blíže představíme v příštím čísle Událostí.)

Rector VUT v Brně dále udělil stříbrné medaile:

prof. Ing. Albertu Bradáčovi, DrSc., na návrh AS VUT za dlouhodobý rozvoj Ústavu soudního inženýrství;

prof. RNDr. Milanu Češkovi, CSc., na návrh děkana FIT za tvorbu koncepce vysokoškolského studia informatiky a informačních technologií na technických univerzitách v ČR a na Slovensku;

prof. Ing. Jarmile Dědkové, CSc., na návrh děkana FEKT za mimořádné zásluhy o rozvoj fakulty na pozici proděkanky pro bakalářské studium;

prof. Ing. Stanislavu Hanusovi, CSc., na návrh děkana FEKT za mimořádné zásluhy o rozvoj fakulty na pozici proděkana pro magisterské studium;

Ing. Heleně Hanušové, CSc., na návrh AS VUT za dlouhodobou úspěšnou práci v AS VUT a budování dobrého jména VUT v Brně;

prof. Ing. Miroslavu Jíchovi, CSc., na návrh děkana FSI za vybudování špičkového pracoviště v oblasti počítačového modelování termofluidní mechaniky a zejména mezinárodně uznávaného výzkumně vývojového pracoviště trysek;

prof. Ing. Marii Jurové, CSc., na návrh děkanky FP za dlouhodobé budování dobrého jména Fakulty podnikatelské a VUT v Brně;

ThMgr. Milanu Klapetkovi na návrh Institutu celoživotního vzdělávání za pedagogickou činnost na VUT v oblasti humanitních předmětů;

Ing. Janu Komárkovi na návrh děkana FAST za dlouhodobý rozvoj spolupráce s Železniční správou a Fakultou stavební;

Ing. Pavlu Mikulovi na návrh vedení VUT v Brně za dlouhodobou spolupráci s VUT v rámci veletrhu Gaudeamus;

doc. MUDr. Vladimíru Novotnému, CSc., na návrh děkana FaVU za přínosy v dlouhodobé spolupráci FaVU VUT s Fakultou lékařskou a Přírodovědeckou fakultou Masarykovy univerzity;

doc. Ing. arch. Ivě Poslušné, Ph.D., na návrh děkana FA za obětavou činnost ve funkci proděkanky a angažovaný přístup k přípravě a realizaci oslav 90. výročí FA;

prof. RNDr. Pavlu Šanderovi, CSc., na návrh děkana FSI za mimořádné zásluhy o rozvoj fakulty v oblasti vědy a výzkumu, zejména za pořádání konference „Struktura materiálů a mikromechanika lomu“. Tato konference se z národní a mezinárodní úrovně rozšířila a od roku 2001 se zařadila k evropským konferencím, podporovaným celoevropským sdružením ESIS.

Rector VUT v Brně dále udělil Ceny rektora studentům a absolventům bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů a mladým akademickým pracovníkům, kteří prokázali mimořádné úspěchy při studiu nebo svojí odborné práci, vzorně reprezentovali svoji univerzitu navenek nebo se jinak zasloužili o zvýraznění jejího dobrého jména:

Ing. Barboře Ůrgerové (FCH), Petru Šperkovi (FSI), Ing. Karlu Slanému (FIT), Tomáši Szöllösimu (FEKT), Bc. Kamile Růžičkové (FP), MgA. Petru Dubovi (FaVU), Bc. Ondřeji Chybíkovi (FA).

Na závěr Akademického shromáždění vystoupila skupina Moravské žestě se svým hudebním blahopřáním.

DEVADESÁT LET VZDĚLÁVÁNÍ ARCHITEKTŮ V BRNĚ

Doc. Ing. arch. Iva Poslušná, Ph.D.

V letošním roce, kdy si Vysoké učení technické připomíná 110 let svého trvání, „dospěla“ k významnému výročí také jedna z jeho osmi fakult. Architektura slaví totiž devadesátiny. Od samého počátku však nebyla samostatnou školou, nejprve byla vždy spojena spolu se stavebním či konstrukčním oborem. Teprve v roce 1976 vznikla samostatná fakulta architektury vyčleněním ze stavební fakulty, od roku 1956 se sídlem v budově na Poříčí.

Na celém procesu rozvoje vzdělávání architektů se podílely významné osobnosti, mnohdy působící i v nejvyšších pozicích vysoké školy jako rektori či děkani. Byli mezi nimi například Karel Hugo Kepka, Bohuslav Fuchs, Emil Králík či Bedřich Rozehnal. První porevoluční děkan Ivan Ruller provedl školu do nové formy strukturovaného studia a následní představitelé Alois Nový a Josef Chybík pokračovali v otevření fakulty odborné veřejnosti a zahraničí.

Od roku 2006 stojí v čele fakulty Vladimír Šlapeta.

Oslavy 90. výročí procházely celý letošní rok všemi přednáškami, výstavami či pořádanými workshopy. Vyvrcholením se stal společenský večer „Párty architektů“ pro všechny absolventy a působící pedagogy, který se uskutečnil 9. října 2009. Na k této příležitosti zřízené stránce www.90.fa.vutbr.cz mohl každý zájemce najít program oslavy, své

spolužáky, upoutávku na upomínkové předměty, diskutovat i zanechat kontakt či vzkaz. Všichni byli zváni si „zaválčit“, zatančit, zazpívat a pobavit se ve všech prostorách fakulty. Celé září až do oslavného dne bylo možné také v brněnských ulicích vidět tramvaj nesoucí billboardy fakulty, sledovat prezentační film před budovou na Poříčí nebo najít v odborných časopisech pozvánku. Také Český rozhlas Brno věnoval čtyři diskusní vstupy historii fakulty, významným osobnostem a jejím absolventům. K datu oslav byla rovněž založena sbírka na bustu Bohuslava Fuchse, která by měla tuto významnou osobnost brněnské architektury v budoucnu připomínat na čestném místě budovy fakulty.

V pátek 9. října od odpoledních hodin se budova Fakulty architektury otevřela doslova celá. Největší prostory – aula, ateliér kreslení a modelování, studentský klub – se proměnily v taneční, koncertní, divadelní sály a diskotéku. Ostatní učebny pak v diskusní salonky jednotlivých absolventských ročníků. Po slavnostním zahájení děkanem Vladimírem Šlapetou se ujal slova

SUMMARY

This year, when Brno University of Technology marks its founding 110 years ago, one of its eight faculties has also „reached“ an anniversary. This faculty, which is one of architecture has turned ninety. Prominent personalities have taken part in educating young architects. They included Karel Hugo Kepka, Bohuslav Fuchs, Emil Králík, and Bedřich Rozehnal. Ivan Ruller, the first dean elected after the revolution, launched a new form of structured study while Alois Nový and Josef Chybík, his successors, continued to open the faculty for experts and international students. Since 2006, the faculty has been headed by Vladimír Šlapeta. As part of the 90th anniversary celebrations, a number of lectures, exhibitions, and workshops have been held. The highlight of these events was an Architects' Party held on 9th October 2009, to which all the graduates and teachers were invited.

prof. Ivan Ruller, který uvedl a představil hosty nejvýznamnější – současné nejstarší absolventy školy architektury v Brně z roku 1948 a 1949. Dojatým pánům architektům Vladimíru Spurnému a Vladimíru Matouškovi byly předány pamětní předměty a kytice. Bohužel Zdeňku Duřpektovi zdravotní stav nedovolil si převzít dary osobně. Samotný řečník byl pak také odměněn jako doyen pedagogického sboru fakulty.

Zábava plynula až téměř do tří hodin do rána. O program se postaraly hudební skupiny Květy a Laputa, audiovizuální formace Froniter Guards, divadelní spolek Prkno, taneční soubor bulharských lidových tanců Pirin a jazzové kvarteto MaxBand. Ne náhodou jsou všechna účinkující tělesa určitým způsobem s fakultou svázána.

Jejich členy jsou právě pedagogové, studenti i absolventi či lidé velmi blízcí brněnské architektuře. Po chodbách se korzovalo a vzpomínalo, účastníci si se zájmem prohlíželi výstavy projektů,

fotografických a dalších prací studentů přichystaných pro tuto příležitost.

Úspěšnému průběhu večera bezesporu pomohla podpora a přízeň sponzorů z řad absolventů, firem a osob spolupracujících s fakultou, odborného tisku a médií. Velké poděkování také patří skupině studentů – nadšených ochotných pomocníků jednak v přípravě celé budovy školy, návrhu a realizaci úprav vstupních prostor, jednak v roli pozorných hostitelů. Setkání se zúčastnilo několik set absolventů a dalších příznivců brněnské školy. Už teď se těšíme na setkání za deset let při oslavě 100. výročí.

Marie Davidová

ZAKONČENÍ OSLAV 110. VÝROČÍ FAKULTY STAVEBNÍ

V roce 2009 si připomnělo Vysoké učení technické v Brně 110. výročí jeho založení. Dne 19. září 1899 byla nejvyšším rozhodnutím Jeho Výsosti císaře a krále Františka Josefa I. zřízena C. k. česká technická vysoká škola Františka Josefa v Brně, na které byla 1. listopadu téhož roku zahájena výuka oboru stavebního inženýrství. Tedy i Fakulta stavební měla důvod k oslavám a uskutečnila u této příležitosti v průběhu roku několik akcí.

První z nich bylo již v dubnu uspořádání výstavy „110 let studia na Fakultě stavební“ v reprezentačních prostorách fakulty v budově A. Autořům výstavy (prof. Ing. Leonard Hobst, CSc., doc. PhDr. Jiří Pernes, Ph.D., prof. Ing. arch. Jiljí Šindlar, CSc.) se podařilo uspořádat pozoruhodný přehled o studiu, studijních pomůčkách i životě studentů v historických podmínkách počátku fakulty až po současnost.

Významnou akcí bylo zorganizování „XII. Mezinárodní vědecké konference ke 110. výročí založení FAST VUT a ke XIV. výročí Stavebních veletrhů“ ve dnech 20. až 22. dubna 2009. Zahájení a slavnostní společenský večer se konaly v rotundě pavilonu A na

brněnském výstavišti. Jednání v jednácti odborných sekcích probíhala většinou v areálu Fakulty stavební na Veveří ulici.

Už počátkem roku v únoru uspořádal Ústav geodézie seminář „Družicová měření a sítě v geodézii“. Z dalších odborných akcí pořádaných k výročí fakulty lze vyjmenovat „Mezinárodní sympozium Sanace 2009“, konané ve dnech 14. a 15. května 2009, 14. mezinárodní sympozium „Mosty 2009“, uspořádané v rámci doprovodného programu XIV. Mezinárodního stavebního veletrhu IBF, 22. mezinárodní konferenci „Ocelové konstrukce a mosty“, organizovanou Ústavem kovových a dřevěných konstrukcí společně s dalšími odbornými institucemi ve dnech 23. až 25. září 2009.

Vyvrcholením a současně zakončením oslav bylo Slavnostní zasedání akademické obce a zaměstnanců Fakulty stavební VUT v Brně, které se konalo 25. listopadu 2009 v aule Fakulty stavební nejen u příležitosti 110. výročí založení fakulty, ale také k výročí listopadových událostí roku 1939 a 1989.

Shromáždění, na němž byly významným osobnostem předány ocenění a medaile, se zúčastnili představitelé fakulty, zástupci Akademického senátu, akademické obce, členové Vědecké rady, Průmyslové rady i čestní hosté. Z pověření děkana prof. RNDr. Ing. Petra Štěpánka, CSc.,

SUMMARY

In 2009 Brno University of Technology is marking its 110th anniversary. On 19th September 1899, His Imperial and Royal Highness, Franz Joseph I, issued an edict founding a Franz Joseph Imperial and Royal Technical University in Brno with courses in civil engineering opened on 1st November of the same year. This also provides a reason for the Faculty of Civil Engineering to stage several commemorative events. Their highlight was a special gathering of the faculty academics and employees held at the faculty's great hall to mark the 110th anniversary as well as the events of November 1939 and 1989.

zahájil slavnostní veřejné zasedání proděkan prof. Ing. Rostislav Drochytka, CSc. Předseda Akademického senátu Fakulty stavební doc. Ing. Ladislav Štěpánek, CSc., ve svém projevu připomněl významné historické události, které zapříčinily vznik, vývoj a současné postavení nejen Fakulty stavební, ale celého Vysokého učení technického v Brně. Vyjádřil přesvědčení, že Fakulta stavební bude i nadále významnou součástí Vysokého učení technického v Brně a Akademický senát fakulty bude dobrým reprezentantem akademické obce.

V duchu univerzitních tradic byly uděleny medaile SIGNUM PROSPERITATIS vynikajícím a všestranně aktivním

studentům. Zlaté, stříbrné a bronzové medaile SIGNUM EXCELLENTIAE byly uděleny osobnostem, které se významně zasloužily o rozvoj Fakulty stavební VUT v Brně. Zlaté medaile SIGNUM EXCELLENTIAE byly za dlouhodobou spolupráci uděleny prof. Dr. Habil. Hartmutovi Baumbachovi z Vysoké školy technické v Lipsku a prof. Dr. Habil. Romualdasovi Ginevičiusovi, rektorovi z Gediminas Technické univerzity ve Vilniusu, kteří na shromáždění vystoupili s krátkým pozdravem. Za osobnosti vyznamenané stříbrnými a bronzovými medailami SIGNUM EXCELLENTIAE přednesl projev prof. Ing. Leonard Hobst, CSc. Zdůraznil, že všichni si

ocenění velmi váží, současně je to však zavazuje dále pokračovat v úsilí pro rozvoj fakulty.

Po hudebním blahopřání v podání Moravských žesťů vystoupil před ukončením slavnostního shromáždění se svým projevem děkan Fakulty stavební VUT v Brně prof. RNDr. Ing. Petr Štěpánek, CSc. Zhodnotil činnost fakulty v posledním období, zejména poděkoval spolupracovníkům za přípravu projektů AdMaS a CEITEC, které mohou fakultě zajistit kvalitní vědeckovýzkumné zázemí, upozornil na připravovaný projekt rekonstrukce areálu Veveří – Žižkova – Rybkova a zdůraznil možné perspektivy rozvoje fakulty v pedagogické oblasti, které jsou spojeny s přípravou pobočky fakulty v Havlíčkově Brodě. Poděkoval všem pracovníkům fakulty za jejich práci ve prospěch fakulty a poblahopřál všem vyznamenaným osobnostem.

PROJEKT CEITEC ZAČAL BOJOVAT O PENÍZE STANE SE BRNO CENTREM VĚDY?

Příprava projektu na vybudování Středoevropského technologického institutu CEITEC v Brně úspěšně skončila. Projektovou žádost, čítající více než tři tisíce stran, odevzdali zástupci vedení projektu v pátek 13. listopadu k posouzení na ministerstvo školství. Vysoké školy a ústavy Akademie věd v ní žádají o přidělení dotace 6,53 miliard korun z evropského programu Výzkum a vývoj pro inovace.

SUMMARY

Preparation of a project to build a Central European Institute of Technology in Brno has successfully come to an end. The project application containing over three thousand pages was submitted by the project management for evaluation to the ministry of education. According to the project, universities and institutes of the Academy of Sciences should receive 6.53 billion CZK from the Research and Development for Innovation EU programme. The deadline for the ministry to evaluate the projects submitted is mid-September next year with the winning projects subsequently passed on to the European Commission. If the project is successful, the CEITEC should begin to be build and bring results early in 2011.

Ministerstvo školství by mělo předložené projekty posoudit do první poloviny příštího roku, vybrané projekty následně postoupí Evropské komisi. V případě úspěchu by se CEITEC mohl začít stavět a přinášet výsledky v první polovině roku 2011.

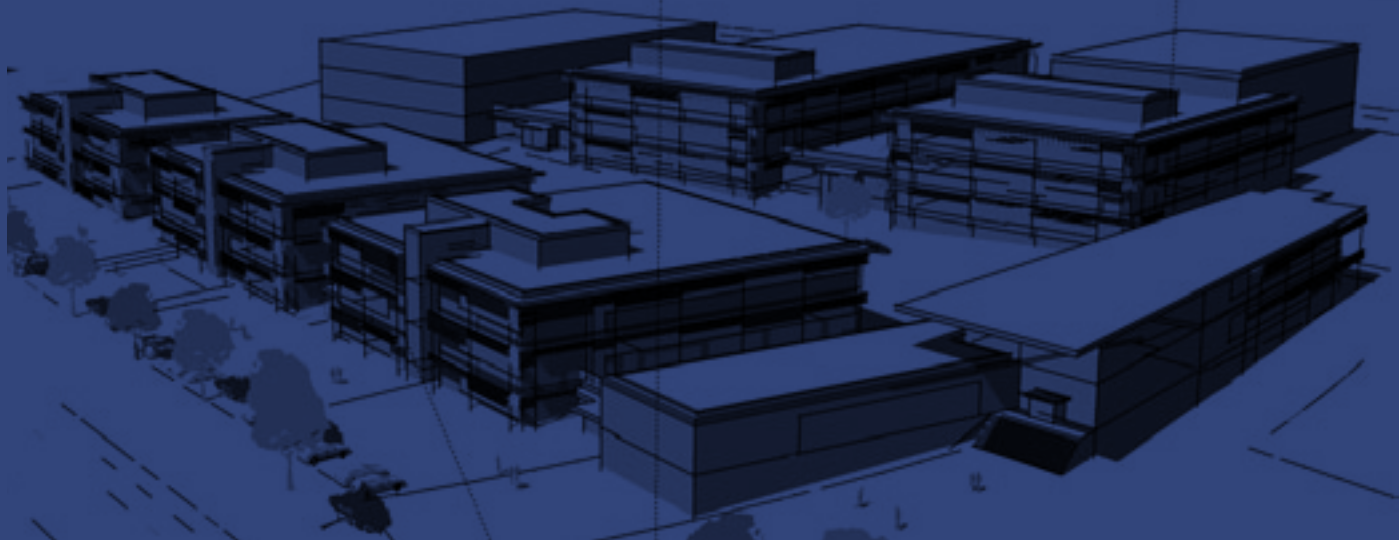
„Dokončení projektu vnímáme s velkou radostí i ulehčením. Předkládáme projekt, který jsme připravovali několik let tak, abychom využili všech předností Brna jako univerzitního města a mohli zde za pomoci evropských prostředků vybudovat excelentní výzkumné centrum,“ řekl novinářům na tiskové konferenci rektor Masarykovy univerzity Petr Fiala. Upozornil také na to, že spolupráce vysokých škol a vědeckých institucí s podporou města i kraje, která je v Brně považována za samozřejmost, je v tuzemsku spíše výjimkou. „Hlavní myšlenkou je poskytnout našim nejlepším vědeckým týmům

nejmodernější přístrojové vybavení, a zajistit jim tak pracovní podmínky na úrovni, jakou běžně nabízejí evropská výzkumná centra. Chceme výzkum v Brně posunout ještě o stupeň výš,“ uvedl rektor Vysokého učení technického v Brně Karel Rais.

„Naše vize je centrum excelentní vědy, jehož výsledky budou přispívat ke zlepšení kvality života a zdraví člověka,“ shrnul cíl ředitel projektu Tomáš Hruďa. Výzkum v CEITECu se konkrétně zaměří na biomateriály, jimiž bude možné nahrazovat poškozené tkáně, zlepšení funkčnosti rehabilitačních zařízení (tzv. terapie na dálku), léčbu rakoviny a elektromagnetická zařízení vhodná pro likvidaci zhoubných nádorů, robotické systémy, které se využívají při náročných operacích, speciální materiály s možností použití v ortopedii a stomatologii či na materiály pro výrobu nových typů baterií nebo cílenou manipulaci rostlin s cílem zvýšit produkci biomasy nebo substrátu pro biopaliva.

Přístrojové vybavení bude zahrnovat i několik zcela ojedinělých zařízení, jaká nemají nejen v tuzemsku obdobu. Projekt počítá například s pořízením spektrometru nukleární magnetické rezonance (NMR) 1200 MHz, který bude jediný svého druhu na světě. Přístroj za zhruba 200 milionů korun umožní studovat makromolekuly ve stejném prostředí, v jakém se vyskytují v živých organismech, což napomáhá například při vývoji nových látek pro léčbu nádorů. Dalším unikátním přístrojem bude vysokorozlišující transmisní elektronový mikroskop na pozorování tenkých preparátů při

vysokém rozlišení a zvětšení. Mikroskopem, jehož cena běžně dosahuje téměř 90 milionů korun, lze pozorovat preparáty tenčí než 100 nanometrů. Takových přístrojů je na světě pouze několik kusů.

V CEITECu budou pracovat dlouhodobě úspěšné týmy. Jejich spojení je už nyní zárukou kvalitních vědeckých výsledků. V prvních pěti letech nabídne CEITEC práci více než 800 špičkovým vědeckým pracovníkům. Díky přístupu k nejmodernějším přístrojům a technologiím budou schopni dosahovat ještě lepších výsledků a rychleji, než tomu bylo doposud. „Reálné výstupy výzkumu a vývoje se tedy dají očekávat již v počátečních fázích fungování,“ ujistil ředitel projektu Tomáš Hruďa.

Celkové náklady na projekt CEITEC činí zhruba 6,53 miliardy korun. Na

samotnou stavbu včetně pozemků bude z této částky potřeba 1,99 miliardy, 3,83 miliardy korun bude určeno na přístrojové vybavení. Roční provoz se

bude pohybovat v desítkách milionů, neměl by ale přesáhnout miliardu. Každý rok by CEITEC mělo opustit na sto doktorandů. Špičkově vybavené centrum by do moravské metropole mělo přitáhnout vědecké světové špičky. „Zveřejňovat jejich jména by sice bylo ještě předčasné, ale několik z nich už svůj zájem působit v Brně na plný úvazek vyjádřilo,“ podotkl Hruďa.

Budovy unikátního vědeckého centra by měly vyrůst na dvou místech v Brně. Část vědců bude sídlit v kampusu Masarykovy univerzity v Brně-Bohunicích, část v objektech, které vyrostou v areálu VUT Pod Palackého vrchem. Pokud projekt uspěje na ministerstvu školství a přesvědčí i Evropskou komisi, pak by se mohlo začít stavět v první polovině roku 2011. Dokončení centra je pak plánováno o čtyři roky později.

(red, hej)

PROJEKT CEITEC:

CEITEC je instituce, kde se provádí výzkum a probíhá postgraduální a postdoktorální výuka v různých vědních oborech. Moderní přístrojové vybavení a technologie zjednoduší práci při studiu různých objektů ze živé i neživé přírody na všech v současné době dostupných úrovních složitosti, počínaje jednotlivými atomy přes molekuly, molekulární uskupení, buňky, až po celé organismy. Projekt tvoří devět výzkumných programů zaměřených do oblastí: nanotechnologie a mikrotechnologie, pokročilé materiály, pokročilé komunikační a řídicí technologie, strukturní biologie, genomika a proteomika rostlinných systémů, molekulární medicína, neurovědy, molekulární veterinární medicína, biomedicínské technologie. Na přípravě projektu se podílí Masarykova univerzita, Vysoké učení technické v Brně, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, Ústav přístrojové techniky Akademie věd ČR, Ústav fyziky materiálů Akademie věd ČR, Výzkumný ústav veterinárního lékařství.

Více informací: <http://www.ceitec.cz>

INŽENÝRKA Z GOOGLE: JE TŘEBA BOŘIT MÝTY

Popírá předsudek, že ženy mohou být buď půvabné, nebo chytré. Petra Popluhárová je obojí. A současně boří i další mýty o nevhodnosti informatiky pro dívky či nedostupnosti práce v bájném „Googleplexu“, kde by vzhledem k pohádkovým pracovním podmínkám chtěl pracovat asi každý. Denně tam prý přichází na tisíce žádostí o práci a získat ji je prý statistická anomálie. Softwarová inženýrka Petra Popluhárová je zaměstnaná v kalifornské centrále Google už pátým rokem. O své zkušenosti i o názory na postavení žen ve světě IT se při přednášce na Fakultě informačních technologií rozdělila 24. listopadu i se studenty VUT v Brně.

Vezmeme to od začátku. Jak jste se vůbec dostala k informatice?

Můj otec byl inženýr, maminka učitelka. Takže když jsem byla malá, připadaly v úvahu jen dvě možnosti, buď budu inženýrkou, nebo učitelkou. Ale kdybych chtěla to druhé, znamenalo by to jít na pedagogickou fakultu, kde bych se musela spoustu věcí naučit nazpaměť. A tak mi připadalo jako cesta menšího odporu jít studovat inženýrství. Pro mne je jednodušší naučit se něco jednou, nějaké pravidlo, princip, a podle něj pak řešit problémy. Přiznávám, jsem takový lenivý tvor, takže než se něco učít nazpaměť, raději zvládnu něco, co dává smysl a z čeho se pak logicky dají vydedukovat další věci.

O pracovních podmínkách, jaké svým zaměstnancům nabízí Google, se většině lidí v tuzemsku jen zdá. Jak jste se do Google dostala vy?

Ve Spojených státech jsem napřed zhruba rok pracovala pro jednu asijskou firmu, ale moc spokojená jsem nebyla. Tak jsem si začala opakovat předměty ze školy a rozeslala životopisy neboli resume asi do pěti šesti firem. A Google se mi ozval po třech dnech. Takže to bylo velmi rychlé.

Co pro vás po nástupu do Google bylo asi nejtěžší?

Nejtěžší asi bylo držet se od těch skvělých dezertů a jídla, které tam jsou

k dispozici... ne, vážně. Je to soutěživé prostředí a člověk má pocit, že všichni okolo jsou moudřejší než on. Zatímco na škole jsem patřila k top studentům, neměla jsem žádné problémy, sama jsem často vysvětlovala něco ostatním kolegům, v Google jsem to najednou byla já, kdo se ptal. Nevěděla jsem to či ono a zpočátku jsem se musela rychle naučit hodně věcí, abych se dostala na úroveň těch, kteří tam již pracovali několik let. Google je seriózní firma, kde je každý velmi produktivní, a já se musela stát produktivní velmi rychle, což byl trochu stres.

A co vás překvapilo příjemně?

Moc se mi líbila kultura prostředí, atmosféra. Předtím jsem byla zaměstnaná v asijské firmě, kde se Japonci nebavili s Číňany a Korejci s Japonci. Všichni byli od sebe oddělení a bylo to velmi individuální, ty tři kultury žily ve firmě každá samostatně. Já tam byla navíc jediný Evropan a se mnou se nebavil nikdo. V Google to najednou bylo, jako bych se vrátila zpátky na koleje, ale ještě mi za to platili. Všichni jsme byli kamarádi, chodili spolu na obědy. A k tomu ta spousta jídla, které si můžete zdarma vybírat v některé z patnácti kafeterií formou švédských stolů...

Jak vypadá váš pracovní den? Máte vůbec čas na soukromý život?

Vstávám dopoledne kolem desáté, do práce přicházím kolem jedenácté. Na oběd máme asi půl hodiny, kdy většinou s kolegy probíráme všechno možné a nepracujeme. Pracuji asi do sedmi večer, mezitím si třeba odběhnu do posilovny, kde přijdu na jiné myšlenky. Pak se vrátím ke stolu a znovu se s pročištěnou hlavou pustím do

SUMMARY

She provides a strong case against the popular belief of some people that a woman is either pretty or smart. Petra Popluhárová is both. She also dispels other myths such as that of computer science being not suitable for girls or getting employed by the mythical Googleplex being next to impossible as everybody would like to get such a plum job. Daily, thousands of job applications are said to be streaming in with those not turned down being a statistical anomaly. A software engineer, Petra Popluhárová has been employed with the Google California headquarters for the last five years. She talked about her experience and views on the position of women in the world during her lecture held for BUT students at the Faculty of Information Technology on 24th November.

práce. Takže to určitě není tak, že bych programovala osm hodin v kuse, mám mezitím zajímavé změny. Kolem sedmé osmé večer jdu na firemní autobus a domů se dostanu kolem osmé deváté. A protože spát chodím tak hodinu po půlnoci, myslím, že času na to, abych si dělala, co chci, mám dost.

Vyčetla jsem, že původně jste pracovala v týmu, který vyvíjel software na posuzování výsledků vyhledávání, teď pracujete v sekci gmail. Jaké máte plány do budoucna?

Pracovní projekty se mění každou chvíli, takže je velmi těžké odhadovat něco déle než tři měsíce dopředu. Svoji práci plánujeme na základě toho, jaké má firma priority pro dané období. Takže co bude za rok, nevím. Možná budu ve stejném týmu, možná v jiném. V Google se doporučuje, že zaměstnanci mají měnit týmy po osmnácti měsících. Je pravda, že v tom prvním jsem strávila asi tři a půl roku a ke konci už jsem tam fakt „kysla“. V tom současném jsem asi rok, takže co bude dál, uvidíme.

Vy jste studovala v Americe, nebo ještě doma v Žilině?

V USA jsem začala studovat, když jsem měla za sebou už čtyři ročníky informatiky a řízení v Žilině. Studovala jsem na Santa Clara University v Kalifornii, což byla taková menší soukromá univerzita s individuálním přístupem ke studentům.

V České republice je zájem o studium podobných oborů mezi dívkami minimální. Obecně je vztah k technice negativní a zvláště ženy mají pocit, že k jejich výbavě se nehodí. Jak byste je přesvědčila o opaku?

Podle jednoho výzkumu americké specializované agentury se zjistilo, že pokud se děvčata nepodchytí do věku dvanácti třinácti let, tedy do nějaké sedmé třídy, je pak už jen malá šance, že se vůbec někdy o techniku budou zajímat. Je tedy velmi důležité oslovit je už před dosažením tohoto věku, abychom je neztratili. Informatika je stále mezi lidmi opředena spoustou falešných mýtů, jako například že jde o obor zcela ovládaný muži. Ale na Filipínách nebo v Izraeli je inženýrek zhruba stejný počet jako inženýrů. Zatímco v tuzemsku studují informatiku necelá dvě procenta dívek, v jiných zemích je to jinak. Myslím, že většina mých kolegyně v Google jsou Indky nebo Rusky, takže máme co dohánět.

Jaké předsudky ještě brzdí zájem dívek o IT?

Například to, že je tento typ práce nestabilní a ženy potřebují jistotu. Mnoho jich raději proto přejde do veřejného sektoru. Nebo že jde o neflexibilní práci, kde musíte trávit hodiny a nemůžete domů za dětmi a udržet rovnováhu mezi rodinným životem a zaměstnáním. V neposlední řadě pak platí, že se informatika bere jen jako způsob, jak vydělávat, a ne jako něco, co pomáhá lidem. Na rozdíl od zdravotních sester nebo učitelů, jejichž povolání je vnímáno jako poslání. Ale podle mne i informatika je poslání. Je třeba změnit pohled na věc a zbořit tyto mýty.

Jak by se to dalo udělat?

Informatika je pro spoustu lidí velmi netransparentní. Vědí, že informatik sedí za počítačem, ale už nevědí, co dělá, na čem pracuje. Malíř namaluje obraz a každý ho vidí, ale jak vysvětlit někomu, co se děje v mysli programá-

tora? Bylo by dobré, kdyby děvčata mohla třeba strávit den ve firmě, aby viděla někoho, jak programuje, aby si sama zkusila naprogramovat nějakou hru. Osobně si neumím představit, co obnáší jaderná fyzika. Je to pro mne španělská vesnice a přitom to může být docela zajímavé. Ale mne to neláká, když nevím, co to je. A když lidé neví, co co je, tak je to nepřitahuje.

Tvrdíte, že se dá skloubit informatika a rodinný život, sama ale ještě vdaná nejste. Uvažujete o svatbě, o dětech?

Jistě. Svatba bude v květnu a potom bude i miminko.

Vrátíte se pak do Google?

Určitě. Obvykle se ženy vrací tak za tři čtyři měsíce. Vždycky se vrací.

Slovensko versus Spojené státy. Kde se cítíte víc doma?

V obou zemích mám domov, ani jeden už pro mne není méně nebo více významný. Když odjíždím z Ameriky, říkám, že jedu domů. A když jsem tady, tak před návratem zpět říkám totéž.

Mimochodem, jak se vám líbí prostředí naší Fakulty informačních technologií?

Úplně mi poklesla čelist. Ještě nikdy jsem neviděla tak krásnou školu. Je obdivuhodné, jak se při rekonstrukci podařilo spojit to moderní s historickým, je to nádherná harmonie staré i nové architektury. Kdybych byla mladší, určitě bych šla do školy sem.

(van, hej)

POHLED ZPĚT NA TŘICET ROČNÍKŮ KONFERENCE NZEE

Doc. Ing. Petr Bača, Ph.D.
předseda organizačního výboru NZEE

Je těžko uvěřit tomu, že se letos počátkem září konal již třicátý ročník mezinárodní konference Nekonvenční zdroje elektrické energie. V průběhu tří dnů na něm zaznělo na třicet přednášek z oblasti „klasických“ elektrochemických zdrojů (Pb, NiCd akumulátorů), „novodobých“ elektrochemických zdrojů (Li-Ion, Ni-MH, superkondenzátorů, palivových článků), využití sluneční a větrné energie a hybridních pohonů.

Jak kulaté číslo napovídá, potřeba podobné konference vznikla v době hluboké totality jako snaha o udržení vědeckých poznatků a technických dovedností na poli elektrochemie na světové úrovni. U jeho zrodu stála Československá vědeckotechnická společnost (ČSVTS), na jejíž půdě se prezentovaly referáty a přednášky z oblasti elektrochemických systémů, probírala se témata primárních článků, akumulátorů, palivových článků a dalších příbuzných oborů. Zájem o tyto přednášky záhy přerostl půdu ČSVTS a pak již byl jen kousek ke vzniku pravidelných konferencí nesoucích název Chemické zdroje elektrické energie, na jejichž spolupřádání se podílela Fakulta elektrotechniky VUT v Brně.

V dobách své největší slávy, před revolucí v roce 1989, se konference účastnilo přes sto odborníků a počet aktivních přispěvatelů se pohyboval kolem padesáti. Nedlouho po revoluci doznala konference útlum, který souvisel s privatizací státních podniků. Noví zahraniční majitelé zaváděli do výrobních provozů své technologické postupy a rušili vývojová a výzkumná oddělení ve firmách. Toto se projevilo odlivem vysoce erudovaných odborníků z oblasti elektrochemie do jiných oblastí, z některých se stali úspěšní podnikatelé, jiní odešli do důchodu.

Výzkum a vývoj na poli elektrochemie se v tomto období pěstoval až na světlé výjimky jen na půdě vysokých škol a akademií věd. Toto vše přispělo k tomu, že v devadesátých letech se konference konala jen každý druhý rok.

Na přelomu tisíciletí bylo rozhodnuto konferenci rozšířit o další vědní obory a soustředit se i na problematiku využití obnovitelných zdrojů elektrické energie, tj. energie vody, slunce a větru. Proto došlo k přejmenování konference na Nekonvenční zdroje elektrické energie. Ukázalo se, že toto byl krok správným směrem a rozšíření „akčního rádiu“ konference přineslo nejen větší počet zájemců, ale (a to hlavně) nové pohledy na danou problematiku od odborníků příbuzných vědních oborů, což mnohdy dovoluje pohlížet na řešený problém v mnohem komplexnější rovině. V současné době je konference zaměřena na následující témata:

1. Základní informace o problematice zdrojů elektrické energie, případně o jejich zkušebnictví, schvalovacím řízení, normalizaci, bezpečnosti a ekologii.
2. Nejnovější poznatky a trendy z oblasti výzkumu a vývoje elektrochemických zdrojů elektrické energie, klasických, alternativních a obnovitelných zdrojů elektrické energie.
3. Prezentace výrobců a dovozců zdrojů elektrické energie směřujících na trh v ČR. Prezentace výrobců a dovozců přístrojů a zařízení úzce spjatých s problematikou zdrojů elektrické energie sloužících pro jejich monitorování, řízení atd.

Na závěr je potřeba vzpomenout na zaslužilého učitele ústavu elektrotechnologie Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně

a dlouholetého předsedu ústřední odborné skupiny pro chemické zdroje elektrické energie při České elektrotechnické společnosti, předního českého odborníka v oblasti akumulátorů a zakladatele této konference doc. RNDr. Milana Calábka, CSc. Bez jeho obětavé, často mravenčí práce, která byla pro účastníky akce téměř neviditelná, by tato konference nevznikla a těžko by dosáhla stávající prestiže. Bohužel docent Calábek nás v říjnu roku 2008 navždy opustil, a tak letošní ročník byl prvním bez jeho osobní účasti. Třicátý ročník konference byl věnován jeho památce.

Organizátoři již nyní připravují další ročník konference NZEE. Podrobnosti spolu s přihláškou lze nalézt na www.nzee.cz.

SUMMARY

Early in September this year, a thirtieth annual conference on nonconventional electric energy sources was held. Thirty lectures were given on "classical" electrochemical sources, "new" electrochemical sources, the use of solar energy, wind energy and hybrid drives. As the round serial number of the conference suggests, the need of such a conference appeared well back in the communist times as a result of efforts to keep the scientific knowledge and technical skills in electrochemistry at an international level. After a short lull in the 1990's, it was decided at the turn of the millennium to extend the conference by other fields of science concentrating on issues related to the renewable sources of electric energy such as water, solar, and wind energy. This was the reason why the conference was renamed to Nonconventional Sources of Electric Energy.

CO UKÁZAL VÝZKUM UCHAZEČŮ?

Eva Knebllová

Prestižní vysoká škola se zajímavými obory, jejichž vystudování slibuje absolventům perspektivní kariéru. Tak by se dalo shrnout vnímání Vysokého učení technického v Brně očima jeho uchazečů o studium. Cílem výzkumu, který zahrnul on-line odpovědi téměř tří tisíc zájemců o studium v akademickém roce 2009/2010, bylo také zjistit, jaké faktory hrají roli při rozhodování o výběru vysoké školy, na jaké další vysoké školy se uchazeči hlásí nebo jaká je jejich struktura podle vystudované školy a místa bydliště.

Dobrá internetová prezentace hraje prim

Výzkum mimo jiné ukázal, že uchazeči o studium považují za nejdůležitější informační zdroj internetovou prezentaci školy. Jako důležitý zdroj jej označilo téměř osm uchazečů z deseti (77 procent). Jako důležité se jim jeví také dny otevřených dveří, kde mají možnost se seznámit se zástupci fakult a prohlédnout si vybavení, které je zájemci o studium vysoce hodnoceno. Naopak nejmenší roli při výběru vysoké školy hraje podle uchazečů reklama. V této souvislosti je dobré zmínit, že na VUT intenzivně pracuje tým, který připravuje zcela novou webovou prezentaci. Chybět nebude ani její kvalitní anglická mutace, některé informace budou vzhledem ke zvyšujícímu se zájmu o naši univerzitu ze strany uchazečů ze zemí Blízkého východu přeloženy také do arabštiny.

Zájem o technické obory celkově převažuje, u žen však vede ekonomie

Téměř tři čtvrtiny uchazečů o studium na VUT se zajímají o technické obory, 40 procent o ekonomické, přírodovědné následují s větším odstupem – projevuje o ně zájem 16 procent našich uchazečů.

Zájem mužů a žen se přitom liší – zatímco 88 procent mužů má zájem

o technické obory, v případě žen jich zvolilo také tuto odpověď na otázku, která umožňovala více možností, v porovnání s muži pouze necelá polovina – 43 procent. V případě ekonomických oborů, o něž je celkově zájem hned po technických, je situace opačná – ženy zajímají ekonomické obory více než muže. Zájmu o konkrétní směry odpovídají také další vysoké školy, na které si uchazeči kromě VUT podali přihlášku. Takových uchazečů je mezi zájemci o studium na VUT 61 procent. Více než třetina si pak podává přihlášky pouze na fakultu Vysokého učení technického.

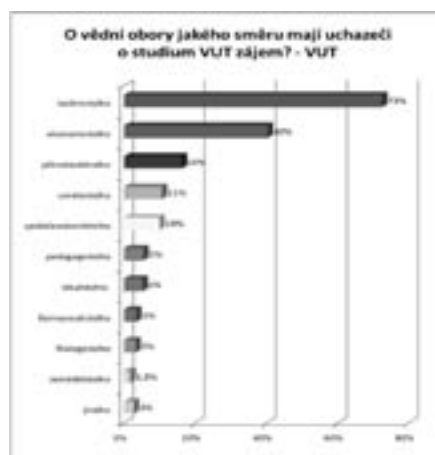
A kdo je naší největší „konkurencí“? Celkově existuje největší překryv těch uchazečů, kteří se hlásí také jinam, s Masarykovou univerzitou. Na tu se nejčastěji hlásí zájemci o studium informatiky, uchazeči o studium na Fakultě chemické a podnikatelské. V případě zájemců o studium na posledně zmíněné fakultě si jich velké procento dává přihlášku také na Mendelovu zemědělskou a lesnickou univerzitu. Uchazeči hlásící se na trojlístek technických fakult – Fakultu stavební, Fakultu elektrotechniky a komunikačních technologií a Fakultu strojního inženýrství – však upřednostňují České

vysoké učení technické a také Vysokou školu báňskou – Technickou univerzitu v Ostravě. V dalších letech se výzkum zaměří také na zkoumání preferencí přijetí na vysoké školy, na které se hlásí.

Typický uchazeč o studium? Absolvent střední odborné školy

Přibližně šest z deseti uchazečů se na VUT hlásí ze střední odborné školy, v případě Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií je to dokonce sedm uchazečů z deseti. Výjimku tak představuje Fakulta chemická, která zajímá nejvíce absolventy gymnázií. Vysoké učení technické však rozhodně není regionální vysokou školou – pouze třetina uchazečů je z Jihomoravského kraje, zájem o kvalitní výuku, kterou škola poskytuje, však mají také lidé žijící na Vysočině, v Olomouckém nebo Moravskoslezském kraji, kde dominuje zájem o Fakultu chemickou VUT. Velký zájem o informatiku na VUT pak projevují Slováci – každý pátý uchazeč o studium na Fakultě informačních technologií VUT není Čech.

V současné době již mají zájemci možnost zapojit se do výzkumu uchazečů o studium v akademickém roce 2010/2011, termíny podání přihlášek na Fakultu architektury a Fakultu výtvarných umění byly totiž už v listopadu. Útvar vnějších vztahů na výzkumu tentokrát spolupracuje s Institutem celoživotního vzdělání, který si doplnil několik otázek. Jako v předešlém roce je výzkum napojen přímo na e-přihlášku, což by mělo zajistit opět získání reprezentativního vzorku našich uchazečů. Jeho výsledky budou prezentovány v létě příštího roku.

LETNÍ UNIVERZITA V DUKOVANECH PROVĚŘILA I PSYCHIKU

Bc. Lubomír Mazal

Koncem září, během plánované odstávky jednoho z bloků, pořádala Jaderná elektrárna Dukovany (JEDU) první ročník Letní univerzity. Zúčastnit se ale nebylo vůbec jednoduché – po podání přihlášky totiž čekaly na uchazeče poměrně náročné pětihodinové psychotesty. A tak i když přihlášku podala přibližně stovka zájemců, do samotných testů se nás byla ochotna pustit už jen asi třetina z nich. Ze zhruba třiceti lidí pak pro absolvování Letní univerzity bylo vybráno dvaadvacet studentů a jedna studentka. Z této skupiny nás bylo šestnáct z magisterského oboru „Energetické inženýrství“ z Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně.

Ubytování jsme byli v Třebíči v hotelu s příznačným jménem Atom, odkud jsme se každý den okolo sedmé hodiny ranní firemními autobusy dopravili do administrativní budovy přilehlé areálu JEDU. První týden jsme měli naplánováno teoretické seznámení s JEDU. Odborný personál Jaderné elektrárny Dukovany, popřípadě další zaměstnanci ČEZ, pro nás připravil sérii přednášek a prezentací. Některé dny prvního týdne byly sice poměrně psychicky náročné, ale organizátoři se nám je snažili vždycky nějak zpestřit. Například prohlídkou informačního centra nebo školicího střediska v Brně. Mezi ty nejpříjemnější zážitky však počítám diskusi s předsedkyní SÚJB Danou Drábovou.

Druhý týden už probíhal v rychlejším tempu a přednášky vystřídaly návštěvy jednotlivých částí JEDU a příbuzných

provozů. Mezi ty pro mne zajímavé akce musím určitě zahrnout exkurzi do meziskladu vyhořelého jaderného paliva, návštěvu krytu CO nebo výlet na vodní dílo Dalešice. Na co ale určitě nezapomenu, jsou prohlídky primárního okruhu spolu se skladem čerstvého paliva, simulátoru blokové dozorny nebo strojovny právě odstaveného bloku, kde jsme měli každý z nás možnost prohlédnout si odkrytovanou turbínu, respektive její NT díl. Předposlední den si pro nás organizátoři nachystali příjemné překvapení v podobě rozlučkového večírku v hotelu Atom, kterého se zúčastnili i někteří z přednášejících a provázejících z minulých dnů. Hrály se různé soutěžní hry, jako třeba obléknutí se do ochranného obleku na čas nebo hádání slov ve dvojicích podle modelu oblíbené televizní soutěže „Kufr“.

Po vyhodnocení výsledků byly první tři dvojice, mezi které se mohu hrdě hlásit, odměněny drobnými výherními předměty.

Poslední den už nás čekal vědomostní test, na kterém jsme si odzkoušeli, co jsme se během těch dvou týdnů o JEDU a jejím fungování dozvěděli.

Po návštěvě psychologů a vyhodnocení našich vstupních přijímacích testů ještě proběhla individuální diskuse s personalistou o naší další případné spolupráci s ČEZem či samotnou JEDU. Musím se ale zmínit o tom, že předpoklady na prestižní výcvik na pozici operátora sekundárního okruhu splnil bohužel pouze jeden z nás. Nicméně bych tuto akci pořádanou JEDU všem doporučil, protože se jedná o jedinečnou příležitost nahlédnout do takových prostor, které jsou běžnému člověku nepřístupné.

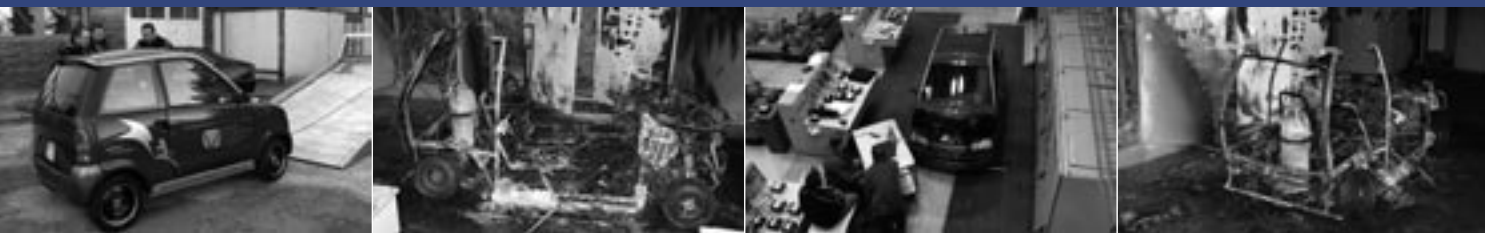
SUMMARY

Late in September, during the scheduled shut down of one of its energy blocks, the Dukovany nuclear power plant held the first year of a summer university. However, to take part in this course was no easy matter – those submitting an application were to be faced with five hours of entrance psycho tests. As a result, only one third of the about hundred applicants were willing to undergo the testing phase. Of these thirty people then, twenty two male and one female student were admitted to the summer university. This last group included sixteen students of the BUT Faculty of Mechanical Engineering Power Engineering Master's programme.

POŽÁR V LABORATOŘI ZNIČIL VÝVOJOVÝ AUTOMOBIL

Vývojový lehký automobil na hybridní elektrický a vodíkový pohon zničil v pondělí 9. listopadu požár v laboratoři VUT v Brně. Unikátní prototyp, na němž pracovali odborníci z Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií po dva roky, shořel během několika minut.

K likvidaci požáru původně ohlášeného jako požár tlakové lahve s vodíkem vyjelo do areálu VUT v Technické ulici krátce po šesté hodině večer šest jednotek profesionálních i dobrovolných hasičů. „Po jejich příjezdu na místo byla přízemní hala laboratoře o rozměrech zhruba dvacetkrát dvacet metrů silně zakouřená. Hasiči, kteří museli zasahovat v maskách, objevili uvnitř již dohořívající zbytky vývojového automobilu, který dohasili pomocí práškového hasicího přístroje. Ochladili také tlakovou láhev s vodíkem,“ popsal zásah mluvčí jihomoravských hasičů Jaroslav Haid. K odvětrání zakouření laboratoře nasadili přetlakové ventilátory a ke kontrole elektroinstalace přivolali techniky rozvodných závodů.

Jak ukázalo vyšetřování, požár vznikl při nabíjení akumulátorů. Podle všech dosavadních zjištění byla příčinou nepředvídatelná technická závada jednoho z článků baterie LiFePO. „Dosud jsme v tomto ohledu neměli žádné potíže. Po požáru jsme znovu kontrolovali veškerou dokumentaci a podle prospektu jsme zjistili, že baterie měly být speciálně odolné proti výbuchu,“ uvedl vedoucí Ústavu výkonové elektrotechniky a elektroniky Čestmír Ondrůšek. „Stejně baterie používá například kolega na svém motorovém kole již několik let, nabíjí je u sebe doma a zatím nikdy nenastal žádný problém,“ dodal.

VUT se dlouhodobě věnuje výzkumu a vývoji dopravních prostředků na ekologický pohon. V laboratořích školy vznikly již například skútr nebo jízdní kolo poháněné elektřinou. Do

budoucnosti jsou totiž podobná řešení jednou z možností, jak omezit množství škodlivin vypouštěných do ovzduší. Vývoj zničeného vozidla spadl právě do projektu GAČR a do výzkumného záměru, jejichž cílem je vyvíjet hybridní a elektrická vozidla.

Výzkum vědců ale bude pokračovat dál a ani požár dlouhodobý a náročný projekt, na němž se podílí několik automobilových a elektrotechnických firem, do budoucna neohrozí. Veškerá dokumentace týkající se dosavadních výsledků byla samozřejmě zachována, takže odborníci mohou dále na vývoji vozidel pracovat. „Výzkum skutečně určitě pokračovat bude. V každém případě ale na něj budeme muset sehnat peníze,“ upřesnil Čestmír Ondrůšek.

Kromě vývojového automobilu oheň zničil i rozváděč v jedné z místností a laboratoře znečistily saze. Předběžnou škodu na shořelém prototypu odhadl vyšetřovatel Hasičského záchranného sboru zhruba na půl milionu korun. Podle pracovníků fakulty bude ale asi výrazně vyšší. Nemalé náklady si totiž vyžádá také vyčištění zasažených laboratoří.

(hej)

SUMMARY

A light hydrogen-electric hybrid car was destroyed by a fire that broke out in a development laboratory. A unique prototype developed by experts from the Faculty of Electrical Engineering and Communication for the last years, the car was burnt down within minutes. According to the investigation that followed, the fire had been caused during battery loading. The research will still go on, with the long-term sophisticated joint project of several car-producing and electronic-equipment companies being not jeopardized by the fire in the future. All the documents capturing the results achieved to date have been preserved so that experts can continue their work.

LISTOPAD 1989 A DNEŠEK – HOLD STUDENTŮM

Tomáš Škola – pedagog a pamětník

Průběh listopadových událostí roku 1989 na fakultě, škole, ale i v samotném městě Brně připomněla výstava na Fakultě strojního inženýrství VUT. Prostřednictvím fotografií profesora Přemysla Janička se její návštěvníci přenesli o 20 let zpátky a nahlédli do dnů, které významným způsobem ovlivnily naše životy.

Předmětem hlavního zájmu výstavy byli studenti, a to zejména studenti strojní fakulty, která v té době byla významným centrem stávkového hnutí, zabezpečujícím reprodukci a distribuci letáků a dalších informačních materiálů, do té doby široké veřejnosti nedostupných nebo zakázaných. Mladší člověk, který nezažil dobu komunistické nadvlády, žije v demokracii a éře internetu, často nechápe, jak nesmírně potřebná tato činnost byla. Je nutné připomenout, že v zemi vládla tvrdá cenzura, veškeré noviny psaly a rozhlas a televize vysílaly podle taktovky komunistické strany a totalitní režim kontroloval veškerá v té době dostupná reprodukční zařízení. Pokud někdo byl udán nebo dopaden při zhotovování opisů knih zakázaných autorů nebo dalších „závadných“, režimu nepohodlných materiálů, hrozil mu vyhazov ze studií (trvalý), zaměstnání nebo i vězení. Dostal se na tzv. index nepřátel nebo záškodníků režimu a měl to zkrátka nadobro „polepené“. Proto byla uvedená aktivita studentů tak důležitá a sehrála významnou roli pro získávání veřejného mínění obyvatelstva na stranu stávkujících studentů a herců, které ať už ze strachu nebo dlouholeté a systematické propagandy zůstávalo zpočátku k jejich požadavkům rezervované.

Fotografie zachytily studenty v různých etapách stávky a připomněly tváře tehdejších „studentských vůdců“, jako byli Tomáš Hanáček, Petr Hynek, Soňa Janíčková, Michal Javora, Radim Kalina, Aleš Krchňák, Evžen Sobek a další. Nechyběly ani ukázky tehdy nesmírně populárních politických vtípů a karikatur nakreslených studentem naší fakulty Petrem Andrýskem alias „Pepanem“. Ty zaplavily tehdejší Brno i okolí a pomáhaly zmírnit strach a pozvednout náladu v tehdejších chladných a napjatých dnech. Tito mladí lidé projevíli velkou odvahu, přesvědčovací schopnosti i organizační talent a byli hlavními postavami zmíněných událostí. Dnešní studenti často neví, že vysoké školy byly pod zvláštním dohledem Komunistické strany Československa (KSČ), která dbala na ideologickou nezávadnost výuky a výchovného působení pedagogů v duchu marxismu-leninismu. To bylo pro KSČ důležitější než odborné znalosti a pedagogické schopnosti učitelů. Na každé škole byly organizace KSČ, jejichž členy byla řada pedagogů a které zasahovaly svými stranickými skupinami až na úroveň jednotlivých kateder. Zkrátka, vše bylo pod kontrolou. Proto zpočátku byli tito studentští „vůdci“ osamoceni a riskovali nejen

postih ze strany vedení školy, ale i zásah Státní bezpečnosti. Poměrně rychle ale získali na svou stranu spolužáky a začali vyvíjet činnost jak v rámci fakulty, tak i školy a města. A jak to bylo s pedagogy? Pochopitelně, vzhledem k uvedeným skutečnostem měli rovněž strach a ke studentům se otevřeně připojovali až později. Zvláště ti starší, kteří zažili rok 1968 a poté dobu čistek a normalizace, si uvědomovali, co riskují, a byli proto většinou opatrnější. Ke stávce studentů se zaměstnanci oficiálně připojili na shromáždění v aule Q konaném v pátek 24. 11. 1989, a to

SUMMARY

An exhibition portraying the events of November 1989 at the faculty, university and the city of Brno was opened at the BUT Faculty of Mechanical Engineering. To the visitors, photographs taken by Přemysl Janíček bring back memories of those days twenty years back that had a significant impact on their lives. The exhibition's central focus are students, mainly those of the Faculty of Mechanical Engineering, which at that time was a major centre of the strike, copying and distributing leaflets and materials spreading information that, until then, had been unavailable or forbidden to the public.

až po zoufalé výzvě technických pracovníků, např. Iva Páčka a Karla Horkého, k rozhodné a jednoznačné podpoře studentů. Zlé jazyky tvrdí, že kdyby nebylo jejich vystoupení, tak se pedagogové dohadují o tom, zda vstoupit do stávky nebo ne, ještě dnes. Proto zvláštní obdiv zaslouží dva učitelé, kteří bohužel již nejsou mezi námi a kteří se od samého počátku otevřeně postavili na stranu studentů – a to RNDr. Vladimír Mitvalský z tehdejší katedry fyziky a RNDr. Josef Miklíček z katedry matematiky. Postupně se přidávali další učitelé, kteří vytvářeli se studenty „výjezdní týmy“ do továren, menších měst a vesnic, aby přesvědčili váhající. Fotografie zmíněné výstavy pak zachytily i 27. listopad 1989, den generální stávky, kdy celá fakulta, studenti i učitelé, opět jedno jsou.

Výstavu doplnil cyklus panelů „Jedni z nás“. Na těchto panelech, které prostřednictvím Ústavu fyzikálního inženýrství fakultě zdarma zapůjčila organizace našeho ministerstva zahraničí Česká centra, jsou podána svědectví o tragických osudech politických vězňů let padesátých a šedesátých, tedy v době ještě podstatně horší a krutější než doba normalizace.

Výstavu otevřel 18. listopadu děkan fakulty docent Miroslav Doupovec,

který krátce připomněl dobu i dané události a poděkoval všem studentům a zaměstnancům, kteří se stávky aktivně účastnili. Milou událostí bylo představení přítomného Pepana a dalších tehdejších výše zmiňovaných studentů. Účast na otevření výstavy nebyla velká, asi padesát lidí, ale ti, co přišli, si jistě rádi vzájemně zavzpomínali na dobu těžkou, ale pro ně krásnou. Co ostatní lidé, studenti a akademická obec? Možná neměli čas nebo o akci nevěděli, možná nemají podobné oficiality rádi a výstavu si vychutnají v tichu, nikým nerušení. Možná ale na uvedené dny neradi vzpomínají, ať už proto, že jim doba mnoho pozitivního nepřinesla, nebo stáli na té druhé straně. Zájemci mohli snímky zhlédnout do 18. prosince.

Dovětek:

A co přinesly zmiňované listopadové dny dnešní době? Věci dobré i špatné. Ale rozhodně svobodu a demokracii, tedy to, po čem jsme nejvíce volali a co nám nejvíce chybělo. V současnosti řada z nás prožívá opět „blbou“ náladu. Arogance politiků i úředníků na státní i lokální úrovni neustále roste. Chobotnice zvaná byrokratizace si nás opět svými chapadly pěkně omotává a ve své podstatě si nezdá s tou

komunistickou, a je dokonce v důsledku počítačové techniky ještě více svírající. To bohužel platí i pro naši práci na škole. Formalismus vítězí nad podstatou. Opět se často zaměřují věci primární za sekundární, obsah nás ani tak moc nezajímá, hlavně že tabulky jsou vyplněny řádně a včas. Když se peněz pro všechny nedostává, odřízneme z porce nejprve pro sebe. A že nezbyvá pro ty, co peníze vydělali, tedy akademické pracovníky? Nevadí, však oni si nějak pomůžou. Šunka se rozděluje opět v opačném pořadí.

Nevíme, jak tento kruh rozetnout, a mnozí jsme rezignovali. Ptáme se, kdo to zastaví? Krčíme rameny a říkáme, že se nic nedá dělat. Možná dnešní studenti, tak jako ti před dvaceti lety, to vědí a budou mít opět odvahu říci věci, které my starší, „moudřejší a zkušenější“, nevidíme nebo se je bojíme nahlas vyslovit. Tak jako před dvaceti lety, když studenti brněnských škol již dne 20. 11. 1989 na shromáždění na filozofické fakultě požadovali zrušení článku 4 tehdejší ústavy o vedoucí roli Komunistické strany Československa a nám učitelům tuhla krev, dívali se na sebe a říkali si: „To je snad moc, to asi neprojde, to s námi pěkně zatočí...“ Nebojme se a nebudme lhotejní!

KNIIHOVNÍCI DEBATOVALI NA SEMINÁŘÍCH

SUMMARY

A fourth seminar on issues related to access to electronic theses and dissertations was held at the BUT Centre on 21st October 2009. It was co-organized by the BUT Central Library and the Association of Libraries of Czech Universities (ALCU). An ALCU Electronic Theses and Dissertations working group provided the expert background for the seminar. A second Seminar on Access to Grey Literature was held the following day attended by representatives from Brno University of Technology, National Technical Library, University of Economics, Prague, and Česká informační společnost, a.s.

Již čtvrtý ročník semináře věnujícího se problematice zpřístupňování elektronických verzí vysokoškolských kvalifikačních prací se uskutečnil 21. října 2009 v prostorách Centra VUT v Brně. Společně ho uspořádaly Ústřední knihovna VUT v Brně a Asociace knihoven vysokých škol ČR. Odborným garantem byla komise AKVŠ zabývající se otázkami elektronického zpřístupňování vysokoškolských kvalifikačních prací. O den později volně navazoval ve spolupráci Vysokého učení technického v Brně, Národní technické knihovny, Vysoké školy ekonomické a České informační společnosti, a. s., druhý ročník Semináře pro zpřístupňování šedé literatury.

Letošní Seminář pro zpřístupňování eVŠKP svým zaměřením na konkrétní projekty přímo navazoval na loňský rok. Velkou novinkou oproti předchozím ročníkům byla účast zahraničního hosta. Martin Moyle z University College London se svým příspěvkem ujal zahájení prvního bloku přednášek. Jeho příspěvek se týkal projektu DART-Europe, což je služba pro evropské vysokoškolské kvalifikační práce, která spolupracuje s konsorcií a národními knihovnami i institucionálními knihovnami v celé Evropě. K projektu DART-Europe patří také vyhledávací a přístupový portál DART-Europe E-theses s přístupem k plným textům VŠKP. Již tradičním hostem se stal Vladimír Karen ze společnosti AiP, jenž letos přijel s výsledky na VŠKP zaměřeného průzkumu o tom, jak uživatelé pracují s informacemi. Hned po něm vystoupila Andrea Fojtů s výsledky porovnání několika konkrétních open source a komerčních systémů pro digitální repozitáře, mezi nimiž byl také systém DigiTool, který Vysoké učení technické zakoupilo pro svou digitální knihovnu. Posledním příspěvkem prvního bloku byla přednáška předsedy

komise pro eVŠKP Jana Macha s názvem „Inspirujeme se v zahraničí“, v níž byly shrnuty informace ze zahraničních konferencí zaměřených na zpřístupňování vysokoškolských kvalifikačních prací a načrtnuta aktuálně řešená témata této problematiky.

Téma první přednášky odpoledního bloku se týkalo dění kolem systému pro institucionální repozitáře D-Space v České republice, o problematiku se podělila Pavla Rygelová z VŠB-TUO s Vlastimilem Krejčířem z Masarykovy univerzity. Její zástupkyni Jitce Brandejsové patřil i následující příspěvek, v němž posluchače seznámila s novým „antiplagiátorským“ projektem Masarykovy univerzity Odevzdej.cz. Jako předposlední vystoupila již také tradiční přednášející Iva Horová z Akademie výtvarných umění s poznatky ohledně sběru, zpracování a zpřístupňování netextových typů VŠKP – tato přednáška byla pro účastníky z VUT v Brně velice inspirující především z hlediska řešení podobné problematiky na FaVU. Druhý blok a zároveň celý seminář uzavřela Barbara Šimová z Ústřední knihovny VUT svou prezentací o budování Digitální knihovny VUT v Brně. Po tomto příspěvku padlo několik dotazů směřovaných na způsob řešení odevzdávání VŠKP na VUT v Brně. Zájem vzbudilo také vlastní rozšíření metadatového standardu o popisné prvky zahrnující známky a posudky vedoucích a oponentů.

Hlavním motivem 2. ročníku Semináře pro zpřístupňování šedé literatury bylo seznámit posluchače s postupem projektu Národní technické knihovny „Digitální knihovna šedé literatury – funkční model a pilotní realizace“, a to včetně softwarového řešení, uživatelského rozhraní, možností spolupráce i právní problematiky. Mimoto zazněly příspěvky věnující se nástrojům pro dlouhodobou ochranu digitálních dokumentů, řešení identifikátorů pro digitální objekty či polytematickému strukturovanému hesláři v licenci Creative Commons. I na tomto semináři jsme uvítali zahraniční hosty, tentokrát z Velké Británie a Nizozemí. Prvním byla Sophia Jones, která představila projekt DRIVER v souvislosti s digitálními repozitáři a otevřeným přístupem k informacím, druhým pak Dominic Farace ze společnosti GreyNet, společnosti založené k podpoře spolupráce na poli šedé literatury.

I letos se obou seminářů tradičně zúčastnili zástupci z VUT v Brně. Kromě pracovníků Ústřední knihovny a dalších knihoven se o některá témata zajímali i kolegové z Centra výpočetních a informačních služeb, kteří s Ústřední knihovnou dlouhodobě spolupracují na zprovoznění Digitální knihovny VUT v Brně.

Přijatý rozvojový projekt na rok 2009 na VUT v Brně „Přístrojové vybavení pro analýzu kinetiky a dynamiky přímočarých sportů“ umožnil vývoj, výrobu a zakoupení potřebných přístrojů a vybavení a vypracování modulárního softwaru na měření, vyhodnocování a provedení výzkumných měření.

Postavili jsme dva nové tachografy – přístroje na měření rychlostí a zrychlení předmětů nebo osob pohybujících se nízkou rychlostí ($0-12 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$) s přesností $\pm 3\%$ na úrovni vynálezů s patentem. Zhotovili jsme měřicí vozík s monitorem nad hladinou a videokamerou pod vodou, univerzální konstrukce na uchycení tachografů na startovní bloky a konstrukce na upevnění pohyblivých videokamer pod vodou na obrátkách. Zakoupili jsme potřebné registrační přístroje a vybavení.

Vypracovaný software provádí výpočty měřených rychlostí a zrychlení (účinnost plavecké techniky a variační koeficient v procentech, střední rychlost, směrodatnou odchylku a rozptyl) se synchronním videozáznamem ze tří kamer pohybu měřeného předmětu nebo osoby pod vodou.

Finální prověrkou jedinečnosti vyrobeného softwaru a přístrojů bylo výzkumné měření plavců reprezentace ČR v Nymburce ve Státním tělovýchovném středisku ve dnech 19.–22. října 2009 (tomuto měření předcházely modelové zkoušky měření v laboratořích a v bazénu v Brně). Náročné výzkumné měření provedli: Motyčka J., Šťastný J., Černý F., Životský Z., Huta P. a Kratochvíl J.

Měřeným plavcům jsme zaznamenali v notebooku výpočty rychlostí, zrychlení, času a dráhy a videozáznamy ze tří videokamer umístěných pod vodou. Měřili jsme plavání nohama, pažemi

a souhrou. Každý plavec byl po doplávání seznámen s protokoly měření, se záznamem videoobrazu na obrazovce počítače, srovnán s účinností plavecké techniky (námi změřených) světových plavců. Změřený plavec obdržel protokoly měření a videozáznamy svých chyb v technice plavání. Bylo mu sděleno, jak může nedostatky v technice odstranit. Po měření byli na společné přednášce plavci a jejich trenéři znovu seznámeni promítáním na kinoplátně se všemi protokoly a videozáznamy. Naše informace byly pro plavce a trenéry významné a pro další tréninkovou práci rozhodující a závazné. Měření plavci, přestože trénují deset až patnáct let, získali poprvé číselné srovnání účinnosti plavecké techniky se světovými plavci a poprvé viděli svůj videozáznam techniky plavání pod vodou.

Výše uvedené ojedinělé výzkumné měření v Evropě, ale i v ostatních kontinentech má pozitivní ohlas vyjádřený v závěrech plavců, trenérů a trenérské rady plavání ÚV ČSTV.

Máme objednávku na výzkumné měření střediska vrcholového sportu MŠMT plavání ČR v měsíci lednu 2010. Zájem o měření svých plavců projevil střediska vrcholového sportu v Brně, Plzni, Zlíně a Znojmě.

Písemně jsme obdrželi objednávku centra pohybových aktivit Univerzity obrany v Brně na testování chůze a běhu, Střediska vrcholového běhu na lyžích v Novém Městě na Moravě na testování družstva žen a ústní požadavek ředitele ICRC v Brně na testování chůze s videozáznamem u kardiaků před operací, po operaci a po rehabilitaci.

Získané poznatky z výzkumu bezprostředně přenášíme do výuky na CESA VUT v Brně. To motivuje další pracovníky CESA k vědecké práci.

Na rok 2010 jsme si stanovili za úkol: pokusit se vypracovat bezdotykové snímání rychlosti, vyvinout uživatelský modul softwaru a vyřešit videoobraz s vysokým rozlišením.

Bez účinné pomoci a každodenní spolupráce výzkumného týmu s ředitelem CESA VUT v Brně PaedDr. Jaroslavem Bogdálkem a RNDr. Hanou Lepkovou a pracovníky CESA by nebylo možné dosáhnout uvedené výsledky za rok 2009 a stanovit si náročné cíle na rok 2010.

Prof. PhDr. Jaroslav Motyčka, DrSc.
hlavní řešitel rozvojového projektu CESA
Mgr. Jan Šťastný, doktorand
člen výzkumného týmu

SUMMARY

Equipment for Analysing the Kinetics and Dynamics of Sports is the title of an approved 2009 BUT development project making it possible to develop, produce, and purchase equipment necessary to develop modular software used for research measurement and evaluation. The final test of the software and equipment uniqueness was performed at the State Sports Centre in Nymburk from 19th to 22nd October when the performance of the swimmers representing the Czech Republic was measured (this measurement was preceded by model tests conducted in Brno laboratories and swimming pools).

CESTOVATELSKÉ NÁVRATY

SUMMARY

Antarctica, from the end of the world to the end of the world – was the title of a fascinating lecture with slide show held at the BUT Centre, endorsed by BUT rector Prof. Ing. Karel Rais, CSc., MBA. For almost twenty years, its author, Ing. Jaromír Novák, worked with BUT – first at the Regional Computing Centre and then at the Centre of Computing and Information Services. In a crowded, stucco-decorated hall, the fascinated audience was viewing slides of places which an ordinary mortal has no chance to visit and listening to the story about an adventure voyage on a hundred-year old sailing ship from the end of South America via the Antarctica to Cape Town, South Africa.

„Antarktida – z konce světa na konec světa“ byl název atraktivní přednášky doplněné promítáním fotografií, která se uskutečnila v Centru VUT pod záštitou rektora prof. Ing. Karla Raise, CSc., MBA. Její autor Ing. Jaromír Novák téměř dvacet let pracoval na VUT nejprve v Oblastním výpočetním centru, později v Centru výpočetních a informačních služeb, a mimo jiné významně přispěl k zavedení ekonomického informačního systému EkonFiS a podílel se na zavedení stávajícího systému SAP, zejména modulu FI. Do posledního místa zaplněný štukový sál obdivoval snímky z míst, kam obyčejný smrtelník nemá možnost se dostat, a se zatajeným dechem sledoval vyprávění o dobrodružné cestě na téměř sto let staré plachetnici z konce Jižní Ameriky přes Antarktidu do Kapského Města v Jižní Africe. Redakce Událostí

zaznamenala část jeho zajímavého vyprávění.

„Jako suchozemec docela trpím mořskou nemocí, špatně se mi dělá už při jízdě pendolinem do Prahy. Nikdy jsem proto neuvažoval o přeplavbě nějakého oceánu. Nechápal jsem, jak někoho může bavit několik týdnů plout po moři bez pohledu na pevninu, rovněž Antarktida mne nelákala, neboť její poznání je značně omezeno kvůli možnosti a způsobu dopravy. Nicméně nikdy neříkej nikdy. Když jsem počátkem letošního ledna dostal mail, že se uvolnilo jedno místo na historickém trojstěžníku, který skoro dva měsíce popluje z Ohňové země do Antarktidy, navštíví několik ostrovů v Jižních Shetlandech, zakotví u antarktické pevniny na poloostrově Trinity, pronikne i do Wedellova moře, které přes zimu zamrzá, zastaví se tam na dalších ostrovech a při cestě do cílového místa v Kapském Městě navštíví Jižní Georgii a nezapadlejší místo na světě, kde žijí lidé, ostrov Tristan da Cunha, bylo rozhodnuto. Strach z mořské nemoci překonala touha po dobrodružství – navštívit místa, kam není šance se normálně dostat, dopravovat se tak jako první dobyvatelé a objevitelé Antarktidy včetně zapojení do prací na lodi, jejího ovládání a řízení. Dne 17. února 2009 jsem se svým kamarádem odletěl do Ushuai, nejjižnějšího města světa na konci Ohňové země a o tři dny později jsme vypluli kanálem Beagle k mysu Horn na celkem 53 dnů trvající dobrodružnou plavbu. Přestože plachetnice byla po rekonstrukci vybavena nejmodernějšími navigačními prostředky a technickými vymoženostmi (např. vlastní vodárnou, která na principu reverzní osmózy vyráběla z mořské vody pitnou), její ovládání bylo klasické, jako

za dob Kryštofa Kolumba – pomocí 227 lan se ovládalo až 24 plachet o max. ploše 1250 m², k tomu klasické kormidlo a kompas v kardanově závěsu. Pouze za bezvětří se používaly dva motory, každý o výkonu 365 HP. Celkový výtlačk lodi byl 303 BRT, délka 56 m, výška 33 m, šířka 7,45 m a ponor 3,9 m. Všichni jsme se podíleli jak na práci s plachtami, tak na hlídkování na přídi a kormidlování. Pro mě bylo nezapomenutelné první přistání na Jižní Georgii, kdy jsem měl zrovna službu u kormidla, kapitán mi určoval kurzy a já vedl loď kolem zrádných skalisek na kotvišti. Nebo o devět dnů později, kdy jsem křižováním na rozbourřeném moři dosáhl rychlostního rekordu 12,4 uzlu, který již pak nikdo nepřekonal.

Těch zážitků byla spousta – setkání s velrybami, lachtany, tuleni, rypouši i tučňáky (třeba v zátoce Salisbury plain na Jižní Georgii jejich kolonie čítala desítky tisíc jedinců), zastávka u jeskyně na Sloním ostrově, kde 22 členů expedice Ernesta Shackeltona v roce 1916 strávilo antarktickou zimu, zatímco jejich velitel na vratké bárce plul na 1400 km vzdálenou Jižní Georgii pro pomoc, koupání na ostrově Deception v horkých pramenech i v ledovém oceánu, proplování mezi ledovci, z nichž některé dosahovaly rozlohy několika fotbalových hřišť a výšky mnohaposchodového domu, výstup na 2062 m vysoký sopečný kužel ostrova Tristan da Cunha, cesta kolem mysu Dobré naděje... Alespoň některé z nich přibližují fotografie, které se třeba stanou pro někoho výzvou vydat se na dalekou cestu...”

(red)

VYHLÁŠENÍ NEJLEPŠÍCH AKADEMICKÝCH SPORTOVců MĚSTA BRNA

Zvládají náročné studium a současně dosahují úspěchů v nejrůznějších sportovních odvětvích na soutěžích v tuzemsku i v zahraničí. Nejlepší akademičtí sportovci města Brna byli vyhlášeni 26. listopadu na slavnostním večeru, který se konal v Centru VUT v Brně na Antonínské 1. Záštitu nad akcí převzal rektor VUT v Brně Karel Rais. Na organizaci této události se podílely všechny brněnské vysoké školy. Vyhlášení nejlepších akademických sportovců se konalo již poosmé a podruhé patřila organizace této události VUT v Brně. Významné sportovce a jejich úspěchy představila na slavnostním večeru zástupcům brněnských univerzit Eva Slonková z České asociace univerzitního sportu. Tato asociace byla také garantem celé akce.

___SUMMARY

While coping with the demands of study, they achieve success in various sports competitions both at home and abroad. The Brno best academic athletes were announced at a gala evening held at the BUT Centre at Antonínská 1. Co-organized by all the Brno universities, this was the eighth annual announcement with BUT being the organizer of the last two.

Brněnské vysoké školy mají dlouhou tradici i významné postavení v organizaci vysokoškolského sportu a historicky patří k nejúspěšnějším i z hlediska sportovních úspěchů svých studentů. Vyhlášení nejlepších sportovců padá do období 110. výročí založení VUT v Brně a 100. výročí VŠ sportu v ČR, které bude v příštím roce. Vyhlášení se zúčastnili úspěšní sportovci, reprezentanti ze všech brněnských vysokých škol, kteří dosáhli významných sportovních úspěchů v českých i mezinárodních soutěžích. Mezi oceněnými pochopitelně nemohli chybět ani zástupci Vysokého

učení technického v Brně. A i když se každý z pěti oceněných věnuje jinému sportu, v jednom se shodují. Škola nám dává výborné podmínky pro sport. „Bydlím na kolejích Pod Palackého vrchem, takže do Centra sportovních aktivit to mám kousek. Mám samozřejmě zázemí v reprezentaci i v klubu, ale zvláště s nečekanými problémy mi hodně pomáhají zkušenosti lektorů, například dr. Hana Lepková,“ ocenil podporu školy svým zájmem orientační běžec Tomáš Dlabaja, student FSI VUT v Brně. „Můžu chodit do posilovny, do bazénu, určitě si není na co stěžovat,“ potvrzuje i plavkyně a studentka 3. ročníku stavebního inženýrství Hana Nováková. Plavat začala už jako malé děvče po vzoru svého staršího bratra. „Aby to rodiče měli jednoduché,“ podotkla s úsměvem. Vyhlášení mezi nejlepšími akademickými sportovci ji prý velmi překvapilo. „Určitě ale příjemně, byla to opravdu radost,“ dodala. Už podruhé se letos ocitl mezi nominovanými cyklista Jiří Hradil. „Měl jsem letos sice dokonce lepší výsledky než v minulém roce, ale žádnou jistotu jsem neměl. A jsem samozřejmě rád, že se mi to povedlo,“ uvedl student prvního ročníku magisterského studia FEKT, který se věnuje orientačním závodům horských kol.

Ocenění sportovci VUT v Brně:

Jiří Hradil (nar. 1986)

Cyklistika

Hana Nováková (nar. 1988)

Plavání

Štěpán Wágner (nar. 1981)

Atletika – skok daleký

Tomáš Dlabaja (nar. 1983)

Orientační běh

Veronika Ištvánková (nar. 1988)

Karate

(hej, red)

S NOVOU SKUPINOU BEST PORADÍ BRNO PRAZE

Martin Repka, FCH

Podzimní regionální setkání neziskové studentské organizace BEST (Board of European Students of Technology, v překladu sdružení Evropských studentů technologie) se tento rok konalo od 22. do 25. října v krásném prostředí podtatranských vrcholů vesničky Horná Lehota. Sešli se zde zástupci mezinárodního vedení BESTu spolu se zástupci deseti lokálních skupin středoevropského regionu. Poprvé se akce zúčastnila i skupina studentů z pražské ČVUT, jejichž univerzita se rovněž hodlá zapojit do organizace BEST. Brno se v této věci angažovalo jako jejich poradce.

Celá akce byla pod záštitou LBG Bratislava (Local BEST Group, v překl. Lokální BEST skupina) a byla zorganizována za pomoci LBG Brno.

V pátek brzy ráno nás čekal nabitý program. Začínalo se prezentací všech přítomných LBGs. Brno se ukázalo jako velice schopná a velmi silná skupina, jelikož představila obrovskou škálu akcí, které pořádala minulý akademický rok a jež plánuje na rok letošní.

Následovaly přednášky zvané „sessions“ (sezení), které byly platformou pro výměnu zkušeností, informací a zážitků, týkajících se marketingu, nabírání nových členů či získávání finančních prostředků pro pořádané aktivity. Sám jsem se zúčastnil session zaměřené na fund-raising neboli zmíněné získávání finančních prostředků. Sezení pro mne bylo velice přínosné a veškeré získané podklady, zkušenosti a rady jsem si zaznamenal.

Večer proběhl již tradiční International Evening, který se stal prezentací jednotlivých národních pochutin. Každý byl připraven hrdě prezentovat svou vlast, ať již kuchyní či tradiční národní písní. Já osobně jsem se zdržel u skvělých francouzských sýrů...

V sobotu ráno probíhalo Committee rally, v jehož průběhu se nám představily všechny mezinárodní týmy BESTu. Pro příklad bych zmínil MarkeTeam zaměřený na marketing, FinTeam zabývající se financováním, EduCo, které má na starost spolupráci mezi univerzitami a BESTem, či ITC, které se stará o web BESTu. Následovaly prezentace, jež nás uvedly do aktuálního dění a problémů mezinárodního BESTu. Měli jsme to štěstí, že na naše regionální setkání zavítal i prezident mezinárodního BESTu David Salamon z Budapešti. Také se zde řešila spolupráce mezi naší organizací a organizací Bonding sídlící v Německu. Právě Německo je jednou z posledních velkých evropských zemí chybějících v pomyslné mapě BESTu.

Odpolední tréninky byly v duchu tzv. soft skills – osobnostních dovedností. Za zmínku stojí například prezentace o Project management, Presentation skills či Conflict Solving. Večer probíhal velice očekávaný souboj mezi námi a LBG Ljubljana o možnost pořádání velmi významné inženýrské soutěže mezi studenty technických univerzit střední Evropy CEBEC – Central European BEST Engineering Competition.

Po prezentacích, ve kterých se odkryly stránky finančních podpor pro danou akci, následovalo hlasování. S hrdosí mohu napsat, že díky detailně propracovanému plánu a precizní prezentaci Brno zvítězilo a stalo se tak pořadatelem CEBECu, který se uskuteční v dubnu příštího roku.

Poté jsme se rozloučili v duchu her s tematikou vesnického bálu. V neděli ráno se už všichni s dobrou náladou z dobře odvedené práce rozloučili a odjeli směrem ke svým domovům.

SUMMARY

Board of European Students of Technology (BEST), a student non-profit organization, held its annual autumn regional meeting in the beautiful scenery of the High Tatras mountains near a small village of Horná Lehota. Here, representatives of the BEST international committee met the delegates of ten regional groups in Central Europe. For the first time, the event was also attended by a group of students from Czech Technical University in Prague, which also intends to join the BEST programme. Brno was also involved as their advisor. Competing with Ljubljana, at the end of the meeting, Brno was chosen as the venue of Central European BEST Engineering Competition (CEBEC) of students from central European technical universities to take place in the Moravian capital in April next year.

VÁNOČNÍ HLEDÁNÍ SPOLEČNÉHO JMENOVATELE (NEPROSLOVENÉ VÁNOČNÍ KÁZÁNÍ)

ThMgr. Milan Klapetek

Základní matematické úkony mívají i svůj hluboký symbolický význam. V životě často, obrazně řečeno, sčítáme, odečítáme, násobíme i dělíme. Sice méně často, ale přece jen tu a tam se setkáte s tím, že někdo hledá společného jmenovatele. To je ovšem poněkud náročnější operace – jmenovatelé dvou zlomků se mohou na hony lišit a hledat pak společného jmenovatele složitých algebraických výrazů bylo pro mne na průmyslovce noční můrou. V obrazné rovině života může být hledání společného jmenovatele navíc všelijak komplikováno. Některá jsoucná se mohou cítit být příliš úplná a dokonalá na to, aby byla považována za pouhý zlomek, jindy bude jmenovatelem individualistické prvočíslo, nechtějící mít s ničím a nikým jiným nic společného. Na matematický úkon hledání společného jmenovatele jsem si jednou vzpomněl při pohledu na jeden vyřezávaný lidový Betlém. V tomto produktu lidové zbožnosti bylo totiž možno vidět jít jednou společnou cestou postavy, které by se v reálném světě ani neocitly na jednom místě. Římský voják jde vedle zbožného Žida, králové vedle pastýřů, reprezentanti všech antagonistických i mimoběžných skupin bez jakéhokoliv viditelného společného jmenovatele byli vedle sebe jako svorní souputníci. Přičítal jsem tuto směs naivitě tvůrců, kteří možná soutěžili, kdo bude mít ve svém Betlémě těch roztodivných a neslučitelných figurek více.

A pak jsem jednou slyšel rozhovor, ve kterém jeden kosmonaut hovořil o svých dojmech z pobytu na oběžné dráze. Ten člověk mluvil až o jakémisi mystickém pocitu, vyvolaném zřením nepatrnosti naší planety. V té chvíli prý naprosto nechápal, jak se mohou obyvatelé té malé modré kuličky uprostřed temného vesmíru mezi sebou hádat, vykořisťovat a zabíjet. Ten člověk totiž z té dálky zahlédl nekonečno jako společný jmenovatel všech lidských bytostí. Svými slovy vyjádřil totéž co lidový umělec svým Betlémem. Společným jmenovatelem všech těch postav a postaviček odlišných jazyků a zájmů je jejich křehká zranitelná lidskost.

Společný jmenovatel lidských bytostí leží mimo oblast dosahu věd. Je ho možno spatřit při pohledu z nebe na Zemi. Nebo ze Země na nebe. Vánoce tento společný jmenovatel spojují s radostí, že lidským osudem není tragika ztracenosti uprostřed vesmíru, ale naděje a radost z božího příklonu k člověku. Dlouhodobý projekt „Člověk“ je i nadále podporován.

I bude radost veliká všem lidem, píše evangelista Lukáš. V nekonečnu ležící společný jmenovatel všech a všeho přišel v Betlémě na svět. To je poselství křesťanských Vánoc, platné i v čase globální ekonomické krize.

VZPOMÍNKA NA PROFESORA ANTONÍNA SMRČKA POHLEDEM JEHO KOLEGŮ A STUDENTŮ

Mgr. Alžběta Skákalová
Archiv VUT v Brně

Před sto padesáti lety se narodil Antonín Smrček. Do historie se zapsal především jako erudovaný odborník na vodní stavby a hydromechaniku obecně. V dochovaných materiálech však bývá hlavně vzpomínán jako vynikající pedagog. Byl to totiž právě on, kdo zavedl pravidelné studentské exkurze, které často vedly i do zahraničí. Antonín Smrček byl také v čele zkušební komise pro II. státní zkoušku, takže právě jeho podpis „posvěcoval“ protokoly prvních absolventů odboru stavebního inženýrství na české technice v Brně.

A jak na něho vzpomínají ti, co ho znali osobně?

Dr. František Kačírek o osmdesátiletém Smrčkovi poznamenal: „Obdivuji jej však také jako člověka s nezdolnou energií, sice zjevu patriarchy, který má však nejen mladické srdce, ale dovede také ve společenském kroužku zahanbit v jídle a pití, rovněž i náladě všechny mladíky s polovičním stářím. A snad právě tato čistě lidská stránka přispívá k jeho nebojácnému a přímému charakteru a jeho svěžesti tělesné a duševní. Je stále tím bouřlivákem, jako byl v mládí, kdy na jedné straně průplav dunajsko-oderský stavěl, na druhé zas projekty jeho, které se mu nelíbily, nemilosrdně boural.“

Ing. František Okáč připomíná ve sborníku k osmdesátým narozeninám prof. Smrčka tyto „závažné“ skutečnosti: „A ještě jednu vlastnost má náš starý pán, která mně imponovala. Nesouvisí sice nikterak s prací inženýrskou neb učitelskou, ale je – soudím – velmi závažnou. Umí totiž výborně

hledat houby. Poznal jsem to až po několika letech své práce u něho, když jsa náhodou nucen ho vyhledati v jeho letním sídle, byl jsem jím vyzván, abych s ním šel na houby. Jsa ze svého domova zvyklý na mechový podklad černých lesů, vracel jsem se z listnatých lesů v okolí jeho vily s naprostou ostudou, zatímco on měl plné kapsy krásných hřibů, což mě nemálo mrzelo.“

Tentýž Smrčkův spolupracovník dále připojuje pár poznámek o pracovním prostředí, ve kterém prof. Smrček pracoval: „Nikdy nevyskytlo se údobí, v němž by nebylo co dělat. Naopak vždy bylo několik prací rozdělaných a každou z nich nosil náš šéf do detailů v hlavě, sledoval její postup a stanovil směrnice. Při tom ovšem sledoval stále nejnovější literaturu v několika jazycích. Nalevo od psacího stolu byl vždy sloh knih a časopisů, na něž nikdo nesměl sáhnouti, dokud nebyly přečteny a opatřeny četnými poznámkami přeloženy na židli na opačné straně stolu. Zavdávalo to často podnět k nespokojenosti Bémově (ústavní

sluha, pozn. autorky): „Jak pak mohu udělat pořádek, když se toho sajrajtu nesmím dotknout?“ V tom zdánlivém sajrajtu byl ale vzorný pořádek, kde každá věc a každý lístek měl svoje místo a pan profesor poznal, i když někdo lístek, jichž bývalo vždy všude požehnaně, přeložil někam jinam.“

Další Smrčkův bývalý student Ing. Bedřich Bernát o svém profesoru píše: „Zvláštní oblíbené těšily se jeho exkurze na význačná vodní díla, jež pravidelně byly pořádány na konci každého školního roku. Byly to praktické doplňky theoretického studia, na něž každý rád vzpomíná, neboť i mnohdy nebylo na těchto nouze o zdravý humor a zábavu.“

Smrčkův student Ing. Dr. techn. Karel Kostka sepsal tuto vzpomínku: „V prvních dvou ročnících byla samá teorie, plná čísel, definicí a vět, jež, podle nás studentů, zdánlivě nesouvisely s praxí. A každý v prvním nadšení byl by chtěl hned řešiti velká technická díla. Teprve ve 3. ročníku dospěli jsme až k přednáškám profesora Smrčka. Zde vládl jiný duch. Jeho přednášky nebyly již plny matematických, pro nás tehdy nevyzpytatelných, záhad, ale jasné, srozumitelné a zajímavé.“

Od 8. 12. 2009 probíhají současně dvě připomínkové výstavy osobnosti Antonína Smrčka. V Archivu VUT v Brně na ulici Kounicova 46 je k vidění do 25. 2. 2010 (po-čt od 9 do 16 hod) výstava nazvaná **Antonín Smrček – vědec, pedagog, člověk**. V Technickém muzeu bude do 20. 1. 2010 probíhat výstava s názvem **Výročí z archivu TMB – 150. výročí narození prof. Ing. Antonína Smrčka, Dr. h. c.** Srdečně zveme čtenáře Událostí na obě výstavy.

Prof. Ing. Antonín Smrček, Dr. h. c.

10. 12. 1859 Brodek u Prostějova – 17. 2. 1951 Brno

Vystudoval inženýrské stavitelství a poté působil jako asistent u profesora Petrlíka. Od konce 80. let byl zaměstnán u firmy A. Lanna, kde realizoval množství vodních staveb. Významně se tak podílel například na dunajsko-vltavsko-labském průplavu. Známe je však především díky záchranným pracím na Vltavě po velké povodni v roce 1890. V roce 1902 byl jmenován řádným profesorem

vodních staveb na české technice v Brně, kde aktivně působil až do roku 1930. V letech 1913–1914 zastával pozici rektora. V lednu 1948 byl profesorovi Antonínu Smrčkovi udělen čestný doktorát technických věd. Smrček se angažoval i ve veřejném životě. V roce 1906 byl zvolen poslancem moravského zemského sněmu a v roce 1912 dokonce říšským poslancem. Aktivně publikoval, a to jak na vysoké odborné úrovni, tak pro širší veřejnost. Byl dvakrát ženatý a měl devět dětí.

INFORMACE

NOVINKY NA VUT V BRNĚ

DĚTI Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ STRÁVILY DEN NA VUT V BRNĚ

Čtyřicítka dětí ze tří dětských domovů v Bojkovicích, Strážnici a Tišnově přijely prožít sportovně studijní den na VUT. Dopoledne strávily ve Sportovní hale v areálu Pod Palackého vrchem, kde se po krátkém tréninku pustily do zápasů ve florbalu. Soupeřily čtyři týmy – děti ze tří dětských domovů a tým studentů prvního ročníku studijního programu Management v tělesné kultuře. „Rádi bychom Vám ukázali, jak se dá u nás sportovat, ale také malý zlomek toho, co se dá u nás studovat. Přáli bychom si, aby se Vám tu zalíbilo, a jednou se třeba rozhodnete pro studium na Vysokém učení technickém,“ přivítala děti RNDr. Hana Lepková z Centra sportovních aktivit VUT v Brně. Den na VUT v Brně pak zahájil kvestor VUT Ing. Vladimír Kotek, MBA. Po florbalovém turnaji prověřily

motorické schopnosti dětí pohybové hry jako opičí dráha či dračí souboje. Nechyběla ani prohlídka atletického areálu, škoda jen, že kvůli dešti si děti nemohly vyzkoušet tartanovou dráhu, doskočiště nebo vrhačské sektory.

Dopolední program také nabídl exkurzi do laboratoří Fakulty strojního inženýrství, kde si děti mohly prohlédnout pracoviště s roboty, letadla v Leteckém ústavu a modely, které vytvořili studenti oboru průmyslového designu.

Návštěva dětí z dětských domovů na VUT byla vlastně završením akce Setkání bez hranic, která se konala pod záštitou primátora statutárního města Brna Romana Onderky, hejtmána JmK Michala Haška, rektora VUT v Brně prof. Ing. Karla Raise, CSc., MBA, a starosty městské části Brno-střed Libora Šťástky v pátek 25. 9. 2009. Bylo to již třetí sportovně společenské setkání dětí z dětských domovů a dospělých z řad vrcholových sportovců, politiků, policistů, hasičů, záchranářů a dalších partnerů. Ve sportovním areálu na Kraví hoře se pak v průběhu celého dopoledne utkaly děti z 15 dětských domovů v plaveckých disciplínách. VUT v Brně věnovalo do akce tři ceny: sportovní program na moderních sportovištích školy Pod Palackého vrchem, prohlídku FSI a návštěvu vybraných laboratoří a dílen.

(red)

STUDENTI, ZAMĚSTNANCI I SENIOŘI MAJÍ O SPORT ZÁJEM

Zápis a průběh první poloviny zimního semestru potvrdil zájem studentů o všechny formy sportovních aktivit organizovaných na VUT v Brně.

Do všech forem výukové tělesné výchovy se v elektronickém zápisu přihlásilo 8715 studentů ze všech fakult VUT a ÚSl. Ve volnočasových placených aktivitách sportuje další tisícovka studentů.

Do programu Sporting je zapojeno 120 zaměstnanců, ve švech praská také program U3V a další aktivity seniorů.

Největší zájem je tradičně o kondiční posilování, které si vybralo 2300 studentů. Ženy nejvíce přitahují fitness aktivity, které volí 607 studentek. Zájem je i o plavání (698 studentů) a ze sportovních her je nejatraktivnější volejbal, který „přitáhl“ 559 studentů.

Tělocvičny a další sportoviště jsou v provozu denně od 8 do 22 hodin včetně sobot a nedělí. V průběhu týdne se v nich tak vystřídá přes deset tisíc osob. Proto také mohou občas nastat drobné provozní problémy, na které se ale snažíme okamžitě reagovat a řešit je ve prospěch sportujících studentů.

Velký zájem také zaznamenal 10. ročník Strojářských schodů, kde v průběhu tří hodin startovalo a věnovalo se dalším netradičním sportovním aktivitám více než pět set studentů. Při této akci budova A1 praskala ve švech a i díky zkušenostem organizátorů, korektnosti naprosté většiny účastníků a pochopení vedení FSI z této zkoušky vyšla vítězně s patřičnou prezentací v médiích.

PaedDr. J. Bogdál, ředitel CESA

VOX IUVENALIS POKŘTILI SVOJE NOVÉ CÉDÉČKO

Vánoční dárek s mírným předstihem nabídli letos členové pěveckého sboru VUT v Brně VOX IUVENALIS. Při svém tradičním adventním koncertu v dvoraně rektorátu 16. prosince pokřtili svoje nové CD s názvem Exaudi Deus – hudba starobrněnského kůru (Vyslyš mě, Bože). Nahrávka jedinečným způsobem představuje komplikované smýšlení mladého Leoše Janáčka o víře, o liturgii a o hudbě s ní spojené – to vše ve srovnání s tvorbou dalších skladatelů, se kterou se Janáček setkal nebo mohl setkat během svého působení na kůru baziliky Nanebevzeří Panny Marie v moravské metropoli. Záznam vznikl 13. 6. 2009 přímo v autentickém prostředí chrámu na Starém Brně ve spolupráci s předními

janáčkovskými interprety. Tento projekt se mohl realizovat především díky nevšední podpoře opata starobrněnského kláštera Lukáše Evžena Martince, společnosti OHL ŽS, a. s., a Vysokého učení technického v Brně. Kromě Janáčkových děl najdou posluchači na novém CD skladby například Pavla Křížkovského, F. X. Brixiho či Miroslava Příhody a Antonia Caldary. S pěveckým sborem VOX IUVENALIS na nahrávce účinkují pod taktovkou dirigenta Jana Ocetka tenorista Petr Levíček a Hana Škarková (soprán), na varhany hraje Martin Jakubíček, na harfu Pavla Kopecká a na housle Pavel Wallinger.

(red)

KAPITOLY Z DĚJIN VUT V KNIHKUPECTVÍ ACADEMIA

Ve středu 18. listopadu byla v brněnské literární kavárně knihkupectví Academia prezentována publikace nakladatelství VUTIUM Kapitoly z dějin VUT v Brně. Kniha s podtitulem Cesta moravské techniky 20. stoletím byla vydána ke 110. výročí založení školy. O historii školy téměř hodinu poutavě hovořil autor publikace Jiří Pernes, jenž kromě toho, že připomněl zásadní okamžiky v dějinách školy, uvedl také řadu zajímavostí týkajících se brněnské techniky. Popsal mimo jiné i důvody častých změn oficiálního názvu školy, který se proměňoval podle aktuální politické situace. Jeho slova doplňovalo promítání historických fotografií, které se

do knihy samotné nevešly, ale obsahuje je DVD k publikaci přiložené. Autor se zmínil i o problémech, které ho provázely při samotné práci na knize, když například nebylo možné dohledat kompletní prameny k přelomovému období během sametové revoluce. Tyto dokumenty mu pomáhali obstarat prof. Emanuel Ondráček a prof. Leonard Hobst. Oba se naší akce účastnili a profesor Ondráček také komentoval dění na technice před dvaceti lety.

Zajímavé prostředí literární kavárny VUTIUM nevyužilo naposledy, předpokládáme, že se na půdě Academie stane častějšími hosty.

(MP & KB)

SETKÁNÍ ODBORNÍKŮ LETECKÝCH OBORŮ

Setkání odborníků leteckých oborů, které zorganizoval Institut celoživotního vzdělávání, se uskutečnilo ve Štukovém sále 5. listopadu pod záštitou rektora VUT v Brně prof. Karla Raise. Čestným hostem tohoto setkání se stal prof. Antonín Pištěk.

Institut celoživotního vzdělávání ve spolupráci s Leteckým ústavem FSI a Úřadem pro civilní letectví již několik let pořádá kurzy leteckého práva pro širokou odbornou veřejnost. Protože i v této oblasti dochází k významným změnám, které vyžadují výměnu zkušeností, přímé kontakty a neustálou výměnu informací, bylo pracovní setkání dobrou příležitostí, jak všechny tyto požadavky vhodně propojit.

Setkání se zúčastnilo více než padesát zástupců leteckých organizací, firem i leteckého školství. Pozornost byla věnována změnám v letecké legislativě, kdy někteří spolupracující lektori prezentovali nové nebo inovované kurzy leteckého práva a leteckých předpisů. Představitelé výrobních

firem využili setkání k prezentaci svých výrobních programů. Příkladem byla firma Aircraft Industries, zaměřená na menší přepravní i nákladní letadla. Pozvání přijali a aktivně se do diskuse zapojili i vojenští odborníci. Představil se Odbor vojenského letectví Ministerstva obrany ČR, neboť tato problematika se stále více přibližuje letectví civilnímu.

V rámci setkání došlo i na ocenění. Dlouholetý spolupracovník a vynikající lektor mezinárodního leteckého práva Ing. Vladimír Horák obdržel křišťálové letadélko jako poděkování za skvělou práci. Konec setkání byl věnován prezentaci kosmických programů. Zástupci Czech Space Office informovali o zapojení České republiky do tohoto programu a o možnostech, které toto zapojení potencionálním zájemcům nabízí. Setkání bylo všemi zúčastněnými hodnoceno jako velmi cenná výměna zkušeností a bylo navrženo, aby se takovéto akce pořádaly pravidelně.

Petra Navrátilová

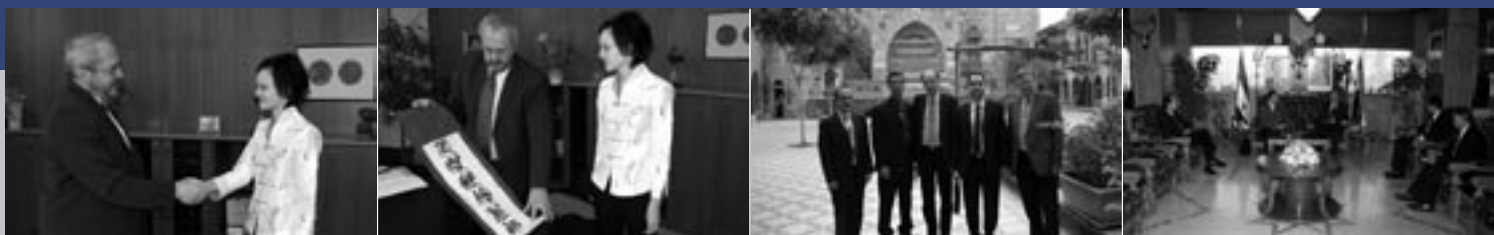
ČISTÁ MĚSTA BEZ ZPLODIN? UŽ NEJEN ILUZE

Ani nepříliš vlídné počasí neodradilo ty, kteří se zajímají o moderní trendy v dopravě a automobilismu. Na dvě stě padesát návštěvníků využilo příležitosti a přišlo si 3. listopadu prohlédnout elektromobil Fiorino společnosti ČEZ. Jeho prezentace se uskutečnila v rámci Týdne vědy a techniky, který první listopadový týden již podeváté uspořádala i pro letošní rok Akademie věd České republiky. Kromě svých dnů otevřených dveří nabídla také s Fakultou podnikatelskou VUT v Brně právě prezentaci elektromobilu, a to nikoliv náhodou: společnost ČEZ je již tradičně generálním partnerem Týdne vědy a podpora elektromobilu je součástí jeho inovačního programu Futur/Emotion.

Už od ranních hodin si přichodzí mohli v hale fakulty prohlédnout nainstalované dva poutače se shrnujícími informacemi jak o Futur/Emotion, tak o elektromobilitě obecně. Dvě hodiny před polednem pak přijel i elektromobil. Zástupce ČEZ Martin Pavlíček podal odborný výklad a zájemcům umožnil zúčastnit se zkušební jízdy kolem budovy fakulty. Sníh ani zima nikomu nevadily. „Je jasné, že s ohledem na dopady na životní prostředí je elektromobil ve velké výhodě. Třeba celkové emise CO₂ (se započtením emisí z výroby

elektřiny) jasně mluví pro jejich využití. Při využití obnovitelných zdrojů či jádra se pohybují kolem 0,25 gramů na ujetý kilometr, zatímco běžné benzinové vozidlo vypustí na ujetý kilometr 164 gramů CO₂,“ vysvětloval Martin Pavlíček a dodal i některé další zajímavé údaje. Jen pro srovnání: současný energetický mix Skupiny ČEZ generuje 95 g CO₂/km, v roce 2020 počítá společnost se snížením na 60 g CO₂/km. Další výhodou elektromobilů pro zákazníky je, že jejich provoz je levnější než provoz aut na benzin. Záměrem některých automobilek je podle Martina Pavlíčka zahájit sériovou výrobu elektromobilů již v roce 2011. Čistá města bez zplodin? „Už nejen iluze. Koncept elektromobility je jedním z pilířů konceptu Futur/Emotion Skupiny ČEZ. Nabízí komplexní řešení podpory rozvoje elektromobilů, včetně např. nabíjecích stanic a další potřebné infrastruktury. Klíčovými hráči v konceptu jsou výrobci baterií a elektromobilů, uživatelé, města a stát, kteří poskytují rozvoji elektromobilů podporu, a distributoři elektřiny. Hlavními ale budou zákazníci, kteří budou elektromobily kupovat a používat,“ doplnil Pavlíček. Další informace lze získat na: <http://www.futuremotion.cz>

Petra Hendrychová

REKTOR POBLAHOPŘÁL PETŘE KINCLOVÉ K ÚSPĚCHŮM V PEKINGU

Za skvělou reprezentaci VUT v Brně v mezinárodním měřítku poblahopřál a poděkoval Petře Kinclové, studentce FP VUT, rektor prof. Ing. Karel Rais, CSc., MBA. Petra Kinclová se letos v létě zúčastnila Mistrovství světa ve zpracování textu v Pekingu, kde se ani ve veliké konkurenci soutěžících ze třiceti zemí neztratila. V Kombinaci (všestrannosti) získala druhé místo, v Korektuře textu stejně jako v Korespondenci a protokolování jí patřil pomyslný bronz a nevedla si špatně ani v dalších disciplínách, jako byly například Opis textu či Vícejazyčný těsnopis. Soutěžící byli rozděleni do třech věko-

vých kategorií: žáci (do 16 let), junioři (do 20 let) a praktici (nad 21 let), do níž spadala i Petra Kinclová.

„Byl to nezapomenutelný zážitek,“ svěřila se po návratu do vlasti úspěšná studentka. Z dvanáctidenního pobytu v čínském hlavním městě si přivezla také spoustu zážitků a vzpomínek. „Čína je krásná země, ráda bych se sem ještě jednou vrátila,“ přiznala. Na setkání s rektorem VUT pak mimo jiné popsala, jak trénuje, a nevyloučila, že se znovu přihlásí do soutěže, která se příští rok bude konat v Paříži.

(red)

ÚSPĚŠNÁ SPOLUPRÁCE S BLÍZKÝM VÝCHODEM POKRAČUJE

Spolupráce se zahraničními univerzitami a získání zahraničních akademických pracovníků je jednou z priorit vedení VUT. Oblastí zájmu je – kromě spolupráce s nejbližšími státy nebo Ruskem – také Blízký východ. Na VUT a zejména na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií se tato spolupráce rozvíjí již od roku 2006, kdy fakulta navázala kontakt s Damašskou univerzitou. V následujících letech byly uzavřeny smlouvy s dalšími třemi syrskými univerzitami, jejichž výsledkem je, že na VUT nyní studuje patnáct Syřanů, zejména doktorandů. Spolupráce byla také navázána s univerzitami v Libanonu a Jordánsku. Cílem zahraniční cesty v listopadu tohoto roku pak bylo vytvořit podklady pro podání projektu Erasmus Mundus Lot 4, který zahrnuje spolupráci s uvedenými zeměmi.

Desetidenní cesta, které se kromě Dr. Fabiana Khateba – koordinátora blízkovýchodní spolupráce – zúčastnili také prorektor pro vnější vztahy prof. Jaroslav Fiala a prof. Vojtěch Koráb z Fakulty podnikatelské, začala návštěvou nejstarší a se svými čtrnácti fakultami a přibližně 85 tisíci studenty také největší univerzity v syrském Damašku. Následoval libanonský Bejrút, kde sídlí soukromá Libanonská mezinárodní univerzita, poskytující výuku nejen na území Libanonu, ale například také v Jemenu nebo Mauretánii. Univerzita je moderní vzdělávací institucí, veškerá výuka probíhá v angličtině. Vzhledem k tomu, že se jedná o mladou univerzitu – založena byla před osmi lety – poskytuje zatím především bakalářské vzdělání. I proto má enormní zájem o výuku

svých absolventů v magisterských a doktorských programech na VUT. Další den byl ve znamení schůzky s děkanem syrského „Higher Institute of Business Administration“, který chce navázat spolupráci s Fakultou podnikatelskou. Podobně kladné přijetí delegaci čekalo na Jordánské univerzitě pro vědu a technologie i Jordánské univerzitě, která má – kromě vyslání svých studentů na VUT – zájem také o předání zkušeností s technologickým inkubátorem. Po jordánských univerzitách následoval přejezd zpátky do Sýrie. V Aleppu, druhém největším syrském městě, proběhla kromě oficiálních setkání také prezentace VUT před studenty a schůzka s asistenty, kteří jsou v příštím akademickém roce delegováni na VUT. Poslední zastávkou po univerzitách byla Al-Baathská univerzita v Homsu. Kromě návštěv univerzit se v Sýrii uskutečnily také schůzky s náměstkem ministerstva školství pro vysoké školy prof. Nagibem Abdulwahedem a Ing. Václavem Štorem ze zastupitelského úřadu Velvyslanectví České republiky v Damašku. Oba slíbili VUT plnou podporu s realizací projektů v rámci programů Erasmus a Tempus.

Spolupráce má v zemích našich partnerů velkou odezvu. Na rostoucí spolupráci s arabskými státy se VUT připravuje po všech stránkách, Útvar vnějších vztahů již vytvořil informační letáky v arabštině, následovat bude arabská mutace webu. Už nyní je však možné na stránkách VUT základní informace v tomto jazyce nalézt.

Ing. et Ing. Fabian Khateb, Ph.D. et Ph.D.

Eva Knebllová, Útvar vnějších vztahů

NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií

PAŘÍLKOVÁ, Jana – PROCHÁZKA,
Lubomír (eds.)

Eureka 2009

5th working session

2009 – 1. vyd. – 147 s.,

ISBN 978-80-214-3969-6

HÁJEK, Vítězslav – JANDA, Marcel
– VÍTEK, Jiří (eds.)

Low Voltage Electrical Machines

International Conference

2009 – 1. vyd. – 84 s.,

ISBN 978-80-214-3975-7

Fakulta strojního inženýrství

RUDOLF, Pavel (ed.)

Proceedings of the 3rd IAHR

International Meeting of the Work-
group on Cavitation and Dynamic
Problems in Hydraulic Machinery and
Systems (eds.)

2009 – 1. vyd. – 632 s.,

ISBN 978-80-214-3947-4

Vědecké spisy

Edice PhD Thesis

ČELKO, Ladislav

Interakce několika prvků při difuzi do
povrchu kovových materiálů

2009 – sv. 550 – 28 s.,

ISBN 978-80-214-3982-5

KUBĚNKA, Michal

Společenská odpovědnost podniku
v dodavatelsko-odběratelských vzta-
zích

2009 – sv. 551 – 32 s.,

ISBN 978-80-214-3983-2

ČÍKA, Petr

Digitální vodoznačení obrazu

2009 – sv. 552 – 31 s.,

ISBN 978-80-214-3990-0

ŠEVEČEK, Oldřich

Solution Of General Stress Concen-
trators In Anisotropic Media By Com-
bination Of FEM And The Complex
Potential Theory

2009 – sv. 553 – 32 s.,

ISBN 978-80-214-3991-7

ŠESTÁKOVÁ, Lucie

Hodnocení stability obecných kon-
centrátorů napětí ve vrstevnatých
materiálech

2009 – sv. 554 – 32 s.,

ISBN 978-80-214-3992-4

LISÝ, Martin

Čištění energoplynu z biomasy v kata-
tickém vysokoteplotním filtru

2009 – sv. 555 – 29 s.,

ISBN 978-80-214-3998-6

Edice Habilitační

a inaugurační spisy

WAHLA, Ivan

Sedm brněnských projektů atelieru
RAW

2009 – sv. 319 – 25 s.,

ISBN 978-80-214-3917-7

HORNÍKOVÁ, Jana

Shielding Effects at the Crack Front

2009 – sv. 326 – 29 s.,

ISBN 978-80-214-3945-0

ORSÁGOVÁ, Jaroslava

Analýza atmosférických přepětí v dis-
tribuční síti s vloženými úseky kabelů

2009 – sv. 327 – 31 s.,

ISBN 978-80-214-3977-1

HÁZE, Jiří

Možnosti využití obvodů pro zpraco-
vání signálů v aplikacích se senzory
tlaku

2009 – sv. 328 – 30 s.,

ISBN 978-80-214-3978-8

ŠPIRKOVÁ, Daniela

Bytový trh na Slovensku

2009 – sv. 330 – 40 s.,

ISBN 978-80-214-3989-4

ŠKRAMLÍK, Jan

Kapilární vodivost stavebních hmot

2009 – sv. 331 – 32 s.,

ISBN 978-80-214-3981-8

JAN, Vít

Analýza a simulace chování materiálů
pro vysoké teploty

2009 – sv. 332 – 32 s.,

ISBN 978-80-214-3993-1

PROKEŠ, Aleš

Terrestrial Free Space Optics Archi-
tecture and Properties

2009 – sv. 333 – 35 s.,

ISBN 978-80-214-3999-3

ŠŤASTNÝ
NOVÝ ROK
2010

Výstava děl studentů, pedagogů i absolventů ateliéru figurativního
sochařství FaVU VUT v Brně potrvá v divadle Reduta do 8. ledna 2010.